

بہر دہا بہب دست
امابہ کسٹر اشہ کسٹر (بغض)
السبن و کراں بجھے رسمیہ اور ا
پہنچے کھان قت آن ندارو
ر کسٹر کلا دیپہ (بالضم
نہایہ بود دار و غلبہ ای آن داده ملک
ر جھنڑا کسٹر) کا سبزیں بینا پسند
سُبوق کا سید بارزا نا دلن
کسٹر (انحراف از فیروزی
لکھ کسٹر کعب بع
درخواز د کسٹر اوت (هدوتا
مکن برد ک در پیر غیرون خود
را تر ارض ذاگ ستر، بمنیں
زین باندے دیپی
ر کسٹر بخانہ کسٹر
لکھی و کھتائی سکاری
جمع و ناقہ کیتی، او لکھت انک
ر کسٹر (کنیزیکی بند شرف
برستا می دیا سے عان
ر کسٹر اکزاب بیز و دغنا
از پیزی کسازہ دن وشد

ا کسٹر، کصہر شر، زوان
شترک بخانہ دب خود را بعد بد شدن
کا سید لکھنہ کسٹر کر کع
جمع کاسٹر مرفت کو اسید کسٹر
کوشت یا استوان کم کوشت و جانب
شتران کر لکھنہ عوب سا
ر کشکش (با لکھر سقصو اونیغ
نقیب بادشاہ فارس سری خسرو
یعنی بادشاہ بادشاہان و صاحب
شوکت بیار و خزان مکد کا پیر
ر کسایر و دا کا میر و کسورد
بالضم جمع طخلان القیاس القياس
کسٹر کون کعیتوں موسوی کسٹر
است دین پر کسٹر العصر کر

کس ح ب (کھجھتہ)
پہنچن رفتن ترسن یقال لکھتہ
المخایف اذ امشق لکھنہ افسنه
کس د (کسٹر) نسکتہ
مزٹہ و مخفته
کسید (کا بیز، باران دلن
ر کا سید (متاع) روان پو
سُبوق کا سید بارزا نا دلن
پبلعہ کا سید بان کن لک
ر سوق اکسڈ، بازار ناروان
دن لک، کسٹر کسادا باریغ
د کسق دا (بالضم ناروان گردید
پر فرخ کسادا ناروان متاع و بیزان
ا لکساد، کاس سدن بازار
یقال اکسکت سو قہر و خداوند
بازار کاس سدن یقال اکسڈ
الرجل ای کسیدت سُبوقہ
دان لکسادت الفغم ای الغنی
برکشند و باز گردید ندو سپندان
بسوے گو سپندان

کس س د (کسٹر) بافتح
د بالکسر استوان باز فرد یک آرخ د
آزرا کسٹر کسٹر (بہن نامند و پاره الہام
پا اندام کام و دافر باند استوان بع
کوشت یا استوان کم کوشت و جانب
د کسٹر (بالفتح آنہ بحد تام
الحساب) بالفتح آنہ بحد تام
فرسد و پیز اندک دیجے مزده هدتر
لکھنہ با لکھر و بہا سے کشتر
است دین پر کسٹر العصر کر

یا اپتا آماری سرت رو
ر کو سخته (کوسہ گردیدن
کس ح ر کسید، بافتح
بجز درمانہ گلکتف انگراندے
، مانت خواہند و او اعانت بخند
ا کسید اکا میر بر جای نمود و لک
کسید کز بیز شد و با جزو درمانہ
لکساد کس عراب پیاری ہست مشرزادا
ر کساختہ (کھات خاک معده
ورف رو قت و بر جای، خاکی از دست
پاے و بھنی
ر اشخته (شل در بر جای مانہ
کسخان کسکان خلودنگ
کسخان بالضم جمع منہ المحت
الصلد مال الکسخان دالعوران
امیا اشخه (چھران ہست آن
ر میکسخه امکنت بانی و ب
ولی برف رو ب

ر جمل ملکسونخ (ثریکنگند
وف) کسخه البینت کسخا،
بافتح روزت خانہ را و دکسخت
الریح الارض ازندید و ربون رو
خاک را در و نت زین را
رس) کسخه کساختہ، بالضم
بر جای ماندا ز دست رہا
ر ملکسخه، لکھنہ بر کند و پورت
ر ملکسخه، لکھنہ مو صنی ہست د
ہوا سینی الشین دی بیگران و یشقحان
(مکھا سخته) سخت نویشن ہاہم
ر لکنیت اسح (ہنگی مان جماج
بر دن یقال اکسخو هنوا لخدا
مالھو کله

و پریزه سپید فراہم آمدہ نیو دم مقاوم
در جان از رگان کستخ کسرد
مرجع دخراں کرہ دخراں دگاران
کار دخداست دبندہ بدان چھت کھش
شود از عصا دنام صنیع ددهش
پسورد کچھت پیر انعام کند کے را
کستخ اخکڑ سپیدی گرد گرد شدہ
از دیک سر قند و شهری بزمین مکان
اسپ دان سر یہاں ارکان است
بر پوندر دست دپای اسپ دخود
انند آن بالائی سمجھے
(کستخ) کسر دیرزا نان وحیله
یعنی از بین بین بین بین عیالان د
از ان می ہست کستخ کردندہست
بوی مثل ذرہ

غزالی غلی قال می مت نداشت تکش
ملادرات میاہ مامت بیادہ ایلام
انہری بیعت حی تخلی مہماں مافی
الوحش ہندی لیکن اصل اوضن ایسا خطہ
لکسر لکوس فنا اصیح رأی ما اصی
مزالم قدم اذقنا و خسرا سهم
رکن نزہ فرطی فری غیر ایسا خطہ
الشہم و مدم الجبل ناری نا را قلن
انعد اخطاری ثانیا را مالثا ای اتو
من بیطن خطاب دندال تو سر لکسرها
نووات خلا ایہ نظرنا دا الحجر
سطہ حضر قدر را سهد بالذم مفرجہ
حضرجه فند معطف ایامہ داشت
می مت نداشت لو ان لفی :

تطاوی خوی دا القطمٹ خسی پیش
لی سیغا ای رأی منی : لکسر لکسین
لکسر لکسین

لکسیع ای دخراں کر دم رایاں
ہر دعای مدد دد دی سرچی

(مکاستہ) اند کردن در کپور
(لکش) شکست شدن
(لکسیار) شکست

کس کس رحیش بافتح
سخت کو من دال فعل من نصر

لکست ایکسر بافتح شهری ہت
زندگ سر قند و شهری بزمین مکان

لکش بافتح فرج زن در هو
لیس من کلام اغامو مولڈ

لکسیں اخکڑ خودی نداں
یکمی آن یا بر جسیدی گی دنلیں

درین نداں دال فعل من سمع
لکسیں اکابر بزید خزار

خوشت کر بیک نضیان خشک

لکشند بکونی دا زجہت ڈا دصر دن ان شکستہ
لکست اکواہ دو

لکسیوس ایان شکستہ
لکشکستہ سخت کو من دسکتہ

لکشمیح ندوں بآن دیزار ضفات
لکسیں کمیت نام مدد نے

لکس طل رکشل ایا ہم قہست
لکشکان بافتح غبار

لکس طل رکشل ،
لکسر فہر کشل ، منع مشد

لکش نے اتفاق

لکس راح اسکستہ

باضم تک سپیدہ دری سرچی

لکشند دے منہب بیو
ر کا شفہ از و زمش درست
لکسیں باکس کیسا

لکسیں بکسر چھشیجہ جہا
لکامی بوانہیں بجز دزاد و بخ درخو
لکش لکش چوبی خود سخت

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش
لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش

لکش لکش لکش لکش لکش لکش

مرف سرگ را که آخر جنوب باشد مکروف
معنیت هست اذ آن بجهود مخصوصات ای
مخصوصان شکوره + دارسلی قد خوار سماوه
در آینه های منطق مسائل + دجهومن های هزار
ورد مدن و هزار پهلویان مخصوصان و گفت
بجز تصحیح هست یا نعمت مردی
نمکیشیفت، پاره پاره کردن
از نگاه ساف غرفت آن قاب و ماوه
کس کس که رود گشتن کردن
که هر شهرستان هست که قدر آن واسطه است
که آن خواهی آتش داشت لفظ متداول سخنها
کس کس ل رکشیل، با گشته
کمان ندادت چون فرد کشید از آن
رکشیل، گلتف سست دلائل
کیله موئیت
رکشنه، اکثیر نام مردی
رکشول، اکثیر زدن سست +
جایزه کشونا، دختر نهاد پروردید
که از بس خود بیرون فرد داده بوجها
رکشل آن اسکران سست کشکله
موئیت کشمال شلجه مکان
عصر را رکشانی بجز اسلام و
کشی سکری جمع
رکشنه، اضم زره تا خوشی
کو سست با اضم شلجه
رکشنه، اکثیریت کوچلی هرب هست و
آن بچل هست شبیر رهاس میاد سرمه
ماکل و دخترش پچه صب الرشاد و گزند پیچ
و خنی سست خپر پیچه سیاه فرنگ کن چلن
رکشنه، اکبر، برگان نهان چون چون
فرمود کشنه هر چنان به دسته میکشنه
انگان هیل اراده فی السود و الصفع
رمیکشمال، اکبر اب زدن سست

كُسْكَفْ جَلْمِرْ جَمْعًا
رَكْسَكْتْ وَرَكْرَكْ دَهْدَهْ بَهْسِيدْ
وَرَجْلْ كَارْسَكْ لِمَبَالْ، مَرْدَبَرْ جَانْ
وَدَرْجَلْ كَارْسَكْ الْوَحْرْ، مَرْدَرْشَنْ
دَهْدَهْ دَرْكَمْ كَارْسَكْ، مَهْدَهْ بَنْكْ
دَسْكَتْ بَهْ
رَقْلْ جَرْيِرْ بِرْدَهْ عَصْرَبْ
عَبْدَالْعَزِيزْ وَفَالْشَّمْسَ كَاسْقَةْ
لَيْسَتْ بَطَالْعَرْهْ تَكْيَى عَبْلَكْ نَحْوْ
الْلَّلِيلْ دَلْفَرْهْ أَيْ كَاسْقَةْ بَيْنَكْ
شَيْئَى أَبْدَأْ دَرْدَهْ وَفَالْشَّمْسَ طَالْعَرْ
لَيْسَتْ يَكْاسْقَةْ، تَلْيَى عَلَيْكْ بَحْوْ
الْلَّلِيلْ الْقَرْأَهْ سَعْدَ الْجَوْمَ دَلْفَرْ عَلْيَ
الْفَعْلَمِيرْ كَاسْقَةْ أَيْ لَيْسَتْ
لَكْسَفْ مَنْوَهْ الْجَيْوْمَ مَعْ طَلْرَبْهَا الْقَدَهْ
ضَوْهَارْ بَرْقَاهْ بَاعْبَكْ هَذَا الْحَسْنَ
مَهْمَانْ بَيْلَهْ بَيْهْ
رَمَنْ، كَسْكَهْ كَسْكَنْهَا، بَيْسَعْ
بِرْعَاهْ زَاهْ كَسْكَهْ عَرْقَوبْ الْبَعْيَرْ
لَكْدَالْكَهْ وَرَكْسَكْ الشَّوْبَهْ يَامَهْ كَهْ
وَرَبْرَهْ وَرَكْسَكْ التَّمَسْ وَ
الْفَمَرْ كَسْكَنْهَا، هَرْ فَرْشَهْ ماْ
وَرَفَابْ وَرَكْسَكْ الْلَّهَهْ أَيَا هَهَا كَسْكَهْ
كَرْفَهْ كَرْدَهْ خَدَاهْ مَادَ وَرَفَابْ رَالَانْ
مَتَهْدَهْ الْأَحْسَنْ فِي الْقَسْقَرْ
خَسَتْ دَفِي الْشَّتَمَهْ كَسْكَهْ
وَرَكْسَكْ حَالَهَهْ، هَهْ مَهْرَدَهْ حَارْ
اَنَّهَهْ رَكْسَكْ دَجَهْ كَهْ بَرْزَنْ هَوَيْ
شَدَّهْ مَهْلَلْ كَسْكَهْ رَائِسَهْ حَاجَهْ بَيْهْ
تَرْشَهْ رَوَيْ بَانِهْنَهْ دَرْهَيْ بَهْلَهْ تَرْشَهْ
رَوَهْيَهْ كَوَنَهْ بَهْ وَرَكْسَكْ كَلَافْهْ
طَرْفَهْهْ بَهْ كَوَنَهْ بَهْ كَرْدَهْ بَهْ
هَذِهْ رَكْسَكْ بَهْ دَهْرَهْ مَهْلَلْهْ

رَحْمَانِ الْكَسْعِ) مُكْوَفِي هَرَبِي دَفْنٍ
آن پیش پاشنه
رن، نَسْتَهْ لِكَسْعَ، باشنه
بیوفت پس اور ابدیت پایپیش
پائی و زلزله را خود کشیده المأفتر
در آورده بسته رامهان هر زد پائی
خرد کشیده الطیبه نزدک + و
کَسْعَ النَّاقَةِ يَقْبَلُهَا، یعنی
چه آب بر زرد پستان ناده را تا پیش باد
گردنده و بین نعل کثیرت و بسیاری
شیر زان اور اروگونند در سال آینده
+ و کَسْعَهِ چَمَاسَادَهْ هَدَیْر
سخن سخنی رخانیه اور ا
روجل ملکه که عظم سر و جن
و ملکت شیعه) گوپنه که آنرا
بر صدر دسته و سمهه، شمدان کوش
است که چون مگوپنه در سر خود بینان
آن خنک کرده زیر جای بولشن
اگر قلن را نهند نه نیز لذت حالت پاشنه
دانسته شیعه انفع دهن خود را در
هر زمان خود زده و نزد اکتساب
زمینان گزندار درین ملکه پیش بزان
کرس عالم و کشتم،
که اینزه خسته حیری هست رسیم فائد
کسون، کشفه، باشنه
انجک هست سرهنی فخادر ادویه ایشان بجهت
رکیفه، پاکر، پراز یا چهار حیری
کیفت، باکر و کشت کنیت
جمع آکیاف و آکیوت جمع
ایمیح تعالی اعظیمی کیفه مژشویک
و قیلا لکیفت بالکر و الکیفت واحد
و قال للاعفیش من قزو کیفت
من السماوی جعلوا احداً و من فرا

ادڑ کشاد، سکھا ب رفعی هست
رفت، کشاد، الفرشاد و خواه
کشش خدا، خود آنرا دو کش
النصر بریان کرد و گوشت را چند کله
خنک مردید + دلکشان (مشق)
برگزند پوششش + دلکشان (لئیف)
پوشش زد او را ابریدید + دلکشان (گرام)

(س) کشیق منَ الطَّعَامَ
کشَّاً بافتح رُسْت و بکه، پر شکمش
از طعام و دلکشیت الشَّعَادِ
از هم جدا اگر دید پوستک از مشک +
دلکشیت یکدیگر مغزه اگر میدی سبزه
در شش شده پوشش و در ترنجید
اکتشا که ابریان ساختن کوشت
چند اینکه خشک کر دو

نیکشون، هر کند دپوت شدن
چیزی و پر شکر شدن از حمام و گوشت
خشک خوردن بیال هویکشون المحو
ایے یا کله و ہبوا بس
ک شب: کتب ہ باقی
وضعی ہست چاکو ہی دنیز کتب،
بیار خوردن گوشت و مانند آزا

کوشب، پشتین کو ہی بست
کوشب، کا گریبیہ بخزی کو شدید باشد
کوشب، بسیار خود مدن گوشت جزو
کوشب، رکشوت، کیسر
کوشب، بست شیر سار، کو خدا

جید و یک در زمین نباشد و داد آن
غات سست کشی باعث مقصود را
نمود او کشی باعث نموده خلف
کش نم (گشایش)

بن صلاح جبشی صاحب فیل کے درستہ پڑھتے
کس مامل اکتمالہ ہگام
نر زدیک ہنا دہ رضن
کس و دکھنے اباضم
چارہ پوشیدن دلبس و کسوہ بالکسر
مشد کسی کہہ می و ساگلت ب جمع و دھی
است ہمش

د بلند عی مرتبه
در کیستاد) بالکسر داله سکیم اکسید
کان ملت جمع احمد مساد جاوت الوارجع
الافت بغزت چ دنیز حکیم کشاد
خیر سر شر سبست
ا کیستایی منو با عقب علی بن قرش
کونی اسدی یکی از آلمه قراءت
د هلالی گاش در جبار لوش دالپاس

لکھیت یا لکھدا پوئیدم اور
درار کنیت ساد، کوت پوشیدن
کس می اسکنی با پسر
سرخ روپائیں ہر چیزی دو فریں اس
با شمع سچ جو در کب آگ کا،

کشش و کشکاشه هیاضمیب
کشکی، کشک پلکم از خام
کشک و کارکوشت بران کردن
که بر شکم از خام

و دغتر ناز پر در مکار ادبی مس خود یرون
ز دوده بی ها آشند و نم مصنی
(س)، کیسل آلت جمل فی
الجمع کَلَّا هر که کاید بی
از میان داعتر ازال کرد و خواهش فرزند
گورد و نیز کَلَّا هستی و هدف
دستی و کامی گردن

توجب اش از تردد یک آمیر
را کنسلِ الرجُلِ فی الجَمَعِ
کا گیه بی اخراج یا پرداز آمد احت
آب می را و خواهش فرزند مخدود
اکنسلِ الفَحْلِ كَذَّالِكَ وَ نَيْزَ
اکتال) سنت ساختن در کله عی
مکنند کسی نایخان اکسل الامر
ک س هم اکنثرا: سنت

لی دنگ بسیار و جای هست و دین
کشیده ایخ دستخوش کشیده ایخ
و در زیدن و بر پا کردن کارزار ایخ
کشیده ایخ و مالیدن و پا کیزه کردن ایخ
ایخ را افضل من سرب
د اکسو () که صبور در مگزه نمده ایخ
د اکیشیده که مهد په بیشی همای سرم زرحت
د ایخ

اکیستقی مصطفوی علوف خشک
بسایر ده و پنجم کیستقیم باش
خشک و شاد ب این دوران خود و
بهم نشسته باشد اگر سرمه دخیل
آکاییم اسیان بسیار این دور

امروضته بیگنیز قلم، با پنج انتخابه
سوزنوار تر و مناک پا اینوده در بیرون نشسته
لواه مر دختر آکسقۇم بفتح المد
لارکىد و ائقۇییكىنام، ابریچ

و قبیم کردن مرد و زن ای اخکار کردن
پیغام کشش فلان حن استانه ای
اینکه یکون فی المفہوم و فیض بعل.

من ضرب

(کشش) باکسر زم خندگی داشتند

کروگی دندان اسم مصدر رهبت

باکسر زن طبیعت در حق نهن (کشش) موکت نان خشک و خوش

کششته همچنان خود کشش کشش

دیگر کشش کشش خود خود باشد

کشش کشش کشش خود خود باشد

کشش کشش کشش کشش کشش کشش

بعضی این

رکشش که در جمیع دسته های

لیالی بعدن کا شرط ای پختکه کانه

لکا مشعر لی چشم المرون

کشش کشش کشش کشش کشش

ست بحر جان

کشش کشش کشش کشش کشش

ست بحر جان

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش کشش

کشش کشش کشش کشش

(مکشش) دشمن مزدور پنهان باشند

دافتون دشمن را

را تکشش کشش

دان تکشش کشش

کشش کشش کشش

با سمع تپیکه که تپیکه کشش

قطعنی و مکشش طی وای و کهور و ستة

دشنه پیده که سورج دامنه شر کشی

با غضم جمع

رکشش، همکه بهاری تپیکه که بیرون

کردن پشود یاد دیپلکه دات بیند های

دیکشاخ) گلتاب داشع پیلو

دیکشاخ) کعبور نگشیش از شمشیر

به خلاصه که ملکیس میشان ملایس

پی ساخته

(رکشش) دشمنی پنهان دارند و د

دور از دستی و فی الحدیث افضل اصله

مل ذی الرحم انکاخ

دیکشاخ، کراب برود شمیر (کشند)

و چکشش کنسر شله

(مکشوش) مرد و بیخ کرد

انگشت دشیده شود و ناقچه سوراخ

پستان و کوتاه سرتان و درزه

کعبشش جهت عیال و صداحم کند

در اینزند و میان خویشان کشد بعثتین

کشند بعضیین جمع

جهو کاشخ ذده گردید و بیخ کرد و خود

پهلوی او جیعت کشح و دیکشخ کیله

بالعکاوی) دشمنی مزدعا و در دل

راشت دشمن اندی و دیکشخ اتفاق

پر آنده کرد ایشان را چه دیکشخ

الذابه، دنب راسیان هر دو پانی و

آورده و دیکشخ البیفت (روفت

+ دیکشخ اتفاق حین الماء، متفرق

و پر آنده گشته

دیکشخ کعبور کعبخ در مرضی است

او تو پاسین لیله فلکه و قدم رکشیم

پرسته کنند و در تپیکه و بیخ

کردن

و كشفته الملاعنة و كشفت
رسوازه و آزاده و كشف لهؤلئه
عزمها فتها سمعي رسيد آهناها
و نيز كشفه باضع آشكارا
كردن و كشاده و برهنه من دون و قم
كردن بدوي و ضررها
(س) كشف فلان كشفها
محرك شکست حوزه و نيز كشف
موهنه پيشان بالارسته و بالا
رسنگی موی و برشگی موی آپنان
چند لکه به ازره ماند و پچیدگ و مفرغه آپ
اكتشاف صادر شتران آبین
شنده و خده پن چند انگل ببرگرد
ورندان خایان شود و پل بکد بگرد و نزلج
در دن ناق و کشوف کردن ماده ترا
اكتشیف، آشکار کردن و
برهنه من دون و برم برهنه و آشكارا
سنندن يقال كشفه عن کذا
ای کرهنه على خواره

بزاب مرصل

مسکا شفه، و شنی پیدا کردن
وابکس آشکار راجنک کردن و گاهی
کاشفت معنی کشف آدمت قدر عده
هداده ثم اذا کشف الفرعونکم
وبرنه کردن

اكتشافت، برنه و کشاده کردن
و يقال تکشافت البرق اپر
کردن برق آسمانها

آشکار شفت آشکار اشدن
عیوب زندگی من و لونکار شفتم ما
تدافشم ای لو انشف مدیب
بعضی کول بعضی

اكتشافت المذمۃ لیز و جهوا
نیک برنه گردید زن وقت جماع

کش رفع طرح (کشته)
محركه و کذا المکش عظیم مولدهان من
المکشیه لخیط غلیظ بیش الری
فوق پیا به دون الزنا

کش رفع در کشتفدیه
بالضم خطاب و اینه برد و از روات
برور تقوی علیکش ولا تقول علیکش هم
و قد حکی کذا الکیث انصب و نادت

محركه بالارستن جامی سری پيشان
کشفه بفتحتین سری پيشان
با لارسته و برشگی آن
کشاف، کتاب هرسان بجهه

آوردن ناقه ده و اداد المنتاج یا
آبستن شدن وقت بچه دادن و
قال الامعی فان حمل علیهم الفضل
ستین متولیتین ولا افادله

الکشاف والناقة کشوف
کشاف، بحرا بوضیعته
از کشاف و از کشاف و رجا

کشوف، بصیر شتراده
آبستن در حال ناقه برا آبستن
کشی کرده لعنت است از کشاف و رجا

ضریبها الفعل وقد عظم بطعمها

کاشفة، آشکار او برسن کردن
آشکفت، آنکه موی پيشانے
برگردیده بچه داره شده باشد و هم
پچیده و مفرغه و مردی پسر و جنگ و
خنکت خود و کوشی وی خود آنسته

جهة کشاف، پیش لکه
آن بچه داره برگردیده باشد

حق، کشافت الناقه کشاف

کتاب کشوف برگردید و هرسان بچه
دا و کشی کرده ته یا باردار سے

رکشش، آواز پست مارواز پست
بگ برآوردن ازده و گرفتین + و نیز
کشکشت، بد کردن شین را
ادکاف و رخفا پ مرنی بگفتندین
اسد پارچیه بحال علیکش فی علیکش و
بیش فی بک یا افزودن شین بعد کاف
برور تقوی علیکش ولا تقول علیکش هم
و قد حکی کذا الکیث انصب و نادت
آخریت جاریه تعالی ای مولاش
تیادیش و هر آب چا و وجزان کشیدن
بحال بحر لایخکش ای نیز جماموه
بالاستغا

کش طلا کش طلا بافتح بزین
کردن سرمه تلخی و اذالهه و کش طلا
ای قلعت کما تطلع الشفف والقات
لغه فیه بل پشت ست برگرفتن
یقال کشط البیل عن الفرس و بیوت
شره باز کردن مکشو طعنت هست
آذان یقال کشحت البعید کجلد ته
ولا يقال سلطنه وال فعل من نظر
و کشطهم محکم خداوندان خست کیت
باز کرده

کیشاط، کتاب پوسن
باز کرده و کاهی گوشت از توی پوشیده
دانند یقال رفع کشاطها با انتظار
ای لحمها و هذاخاص بالجذف
و نیز کشاط برنه شدن

ارتکشاط، کشاده و برنه شدن
و فتن یم و نرس

کمش رفع (کشفع)، بعکش تغلی

و بآرای از آنده و ملال

دست، کشفع القوم عن القتيل
کشعا، تفرق و پرانده و تند تذکر شدن

معنی

فرابهم آمد و بیقال الما و میکریض
با تئامس که صین عتلیه پی ابناهی
منونه مردم برآب + دنیز که صین
کاییر خنبدین و سیپیدن برخود از جهاد
بنخ و در ترنجیدن و اضطراب کردن
(را که تماش هم گرخیق شکست خورد
و نکات)، با هم ابتوسی مندون
را که تیصاص، فراهم آوردن
که سرمه و موچه

شدت را ندان را
ک ص می (ص) کعنی افلان کعنیها
با الفتح وزد مایه و نمیس گردید بعد که راش

دیزرتل
کضن کضن، کضن کضن
لدر جستا پردی
کضن ل (کضن)، با غم

وَرَانِدَاضْتَنْ وَانْفَخْلَمْنَ نَضْرَ
كَظْبَ (ن) كَظْبَ كُظْبَ بَاهَ
رَذْبَهَ گَرْدَبَهَ

فدر (کاظدر) بالکسر پی

و پیکرده دجاجگردانه از درون
بوان چون گرده را پیرارند کفته
ست امشله و خوبک گوشته که ان و مین

بِكَرْدَن
كَطَّارُ الْفَوْسُ كَظُّرَا، كَنْظَرَا

نگردن جای زدن از آتش نزد
نظر مجمل کاظم بافتح

کز برج مریم که نویی از انگور است
پیدا نه و نرم تراز انگور و هوای قل
قبضناً و اسم مل خرد حا

کش ملخ (کشمکش)
بعض اکات و نیخ ایسم و الگاره کشمکش
کش مهند (کشمکشیمهند)

بالضم وكسرى الميم وقد يفتح فتحاً أهلاً و
داهي هست ببردا زان ده هست محمد بن
مكي بن نزد اسحاق وكسرى الميم بفتحه بنت اجهل

کشان رکمشتی
کیشری کشنه رگا و داده و حیا تبر
نیز خو نند آن را
چشم ام را

لست نیتی بالضم و تخفف
لست نیتی بالضم و تخفف ایا

جیدہ شہرے ہست بخوبی
ک سن ورن کشونہ کشوں
اففع لرزیدم جندان دید ان شیده از
ک شنی ک

بالضم بفتح سهاده يابن دشت
رفو هم طعوانات كشيش
لضب حث على لمواسه فهو قليل بل

مَهْرَاجَاه

لصص (لکھن) اور
لکھن کا پیر و از ملجم د

لیک دلزده در سوییم با نگران
که می خواسته کسی فیضه اگر داشته
آن دارم آنها عالم است

دُوره هم دکتش امیکل در فریز

+ ایسٹ شف الکائن

برسیت پر ما وہ
دستیکشافت) برہنہ کردن
خواستہ از کسے

د ایشکشاڈ) برهنہ و آنکارشدن
ک مشک د کشتک ،
بالفع آب جو ما آب جو ما سکے ما ما شر

جوش واده
کششل (کچ شله) بخود
سرزه زنگ کو، شاله های لفته میزد

کشتم (کَشْتُمْ) بافتح
یوزد از بن مینی بریدن الفعل منفرد
کشتم (کَشْتُمْ) نقمه اند و خفقت

و در حسب و الفضل من سمع
کا ششم گیاهیست که سیسیلوس
الحمد لله رب العالمین

آکشنر کا حمدیو ز و حسب و
لقت نقصان پزیر مہم یقانی احمد
ماندہ و انت دنخوا هم اکشنر

لهم غلام اتنا بالعلوم من لعن حاله
لها كثيرون اخواك شعرا

لر کتیشام، بردین بین ازین
مش مخ اکشنخه،
مه ت آکنونه ک آنلاین زن

ش ش مر (کیش نهر)
لشور دهیست بجز اسان و آن
خوب است که

شدنید کفتید می خورد
کست ام تو اکنون باز نشست سکون از مردم

لشکر احمدیہ نے شورا میں اختتامی اجلاس کا اعلان کیا۔

روزون را + و کفتره العین کفتو می
پاز استاد هسته از شنوار و بیقال اری
العین کفتو ما ای لا بخته و
کفتو الرجیل کفتو میا، بجهود
حاموش گردید
ک ندو را هر چش سکانیه نه زین خود
رن، کفتا الحممه کفتو آ، با سنج
درشت گردید و افزون و آنده شد
خطاب کفکا کفکا از اتباع است
و معنی نمکو.

(ستکنظن لحصه) بمند و هر آمده
شدگوشت اداز فربه
کس ع ب ر کعب) بافتح هر
بند اشخوان دشنهانگ داشخوان
بلند پست پا می کرد شکاه شراک پا هم
آشکعب کاظمو و کعوب و کعایم
کتاب جمع دکعب بازی زدنی
کعب باضم و تندی گره نزهه و
نے و نگ کعوب جمع دیک
لخت از دو عن و پاره ازان دانگ
از نیزه بعد دیک صیغه و اصطلاحی است
سر اهل حساب راجه و نیزه کعب)

بزرگی آبادی و بزرگی + سکھان
پسر کلاب و پسر ربعی ذر و المکعب
نقبت نیم من سوید و ابو مالک آن کعب
آن عاصمه اشعری و ابو عین کعب
عجرة و ابوالیسر کعب بن عمرو و
جبین هیاضن کعب بن صالح و
کعب بن مره و کعب بن زهید
صحابان نه و کعب بن ماتیح هر فرد
کعب الاحرار سپهسی و از علمای طیبین
ست چهودی بود و در زمان عمر بن
خطاب رضی اللہ عنہ سلامان شد

رآن یا برآمدن جامی دم لکنام
جمع بقال اخوت بگظیمه
ای بخوب نفسه
در هیچ کلیجیش کامیر مردانه گمین
و مرد فرد خور تده خشم به و نیز کاظم کلینه
اکظیمه سفیده چاهی پهلوی
چاهی که آب را مهه هر دو سیکے باشد
و تو شد ران

کِظامِ اکٹب سر نہ مہ جزے
د اخذ بکظام الامری بالثقة
کُظُم، کھبو رخور کے فتووار نکنے
کِظامِ مکت، کل منہ دہان رو ربار
و خرج بول از زمان و چاہی ہپلو لے
چاہی کہ میان آنہا یک آپ را به
باشد در طین زمین کہ بد ان آپ
یک چاہ بچاہ دیگر رو دو حلقة سر دش
تر از و کہ دستہ پر دے بندند دو والی
ست کہ بر گوشہ رہا لائیں کام بندند
و سوار ترازو دیا حلقة د سر عود آهن پھر
سوار کہ دستہ پر د بندند د رسن بنت
یعنی شتر نہ د ولی کہ بر پر تیر ڈیچنے
جا سے یہ از شر

حَكَاظُونْ خَاسِرْ دَفْرَخُونْ
شَمْ كَاظَهْ كَسِعْ جَمْ دَبِيرْ كَاظِهْ
إِلْ كَاظُونْ أَذْالْوَيْجَرْ دَلْقَبْرَهْ
كَاظِهْ ، مَوْضِعْ هَتْ بَهَادِيْهْ
هَرْجَلْ كَاظُونْ ، شِيكْ لَهَدَهْ هَنْدَهْ
وَغَيْطْ كَاظُونْ) خَشْ فَرْخُورَهْ
ضْ كَاظَهْ وَغَيْطْ كَاظَهْ
يَا فَتْ فَرْخُورَهْ شَرْهْ + وَكَاظَهْ
أَكْيَابْ قَلْ هَادِهْ دَرْهْ وَكَاظَهْ
الْهَهْرْ) بَرْ آوَرْ دَهَنْ كَرْ دَجَوْيِيْهْ
كَاظَهْ الشَّوَّخَهْ كَذْ لَكْ يَسْنِي بَنْدَهْ كَرْ

مرد سخن دیده و سخن کشیده مگر ان با
از نگار در دور نماینده از زان دوچل کل
مرد سخن دشوار خواستی

لیکن از عوام و زحمت استادی هم عالم و
کنگره بیان کردند و اندوه
کشیده از کاری
این سلطنت از کتاب سخن روانی
در رازی طازمت و شفی بیقال
بینهمو کیفیت ای عداوه
دن، کنگره الطعام کنگره با فتح
زحمت داده است، می شکم اور پر کرد
چند آنکه گافت دم زدن ندارد و
ولظة الامر کنگره و کنگره
بغیره از جانید اور اکار و گران بار
ساخت و اند و گین بنود مکنگره
نهست است ازان

نَكَاظَةٌ، وَرَازَشَتْ
شَدَّ وَقْتٍ بِرَكَدَنْ وَبِرَگَرَدَنْ آنَ
مَكَاظَلَ كَعْدَمْ صَفَى كَطِيلَهَ هَسَتْ
مَكَاظَةٌ، سَخَتْ مَرَادَنْ
دِرَجَكَ ظَلَّا ظَلَّا كَبَ مَثَلَ
نَكَاظَ، ازَهَدَنْ رَهَيَنْ
مَرَدَمْ دَسَهَ رَابَا يَكَدَ حَجَرَ
أَكَتِيلَهَ ظَلَّا، رَجَوَرَگَرَدَنْ هَازَ
امْتَلَادِي طَعَامْ وَپَرَشَدَنْ شَكَمْ وَپَرَدَ
آمَكَ گَرَدَيَانْ وَادَی اَزَسَلَ
نَكَاظَةٌ، بَانَدَاهَهَ پَرَی
شَكَمْ مُزَرَدَ وَرَاسَتْ نَشَنَ وَقْتَ
طَعَامْ خَزَرَوَنْ يَهَالَ فَلَانَ يَتَكَاظَ
حَيَّدَ لَأَكَلَيَ يَتَصَبَّ قَاعِدَ كَلَّا
امْتَلَادِي طَعَامْ وَرَأَتِيلَهَ
كَظَمْ رَكَاظَهَ، وَرَكَهَهَ

مشد و سبان ناکس دغرا مانگه پا ام
چشیده د ماله از زدت و نیل
ا شکاعل، کمدت پر عشم در
آن سده ازان و مردم جهان سرعن
ا شکاعل، سخت و حسیدن
ک عزم، کیفی، با گرسلاع
و ان و هر چه در دی هیزی هند کیام
گشت بجمع
گم آن بکار شسته فرد

کعیدو، کا میر شریپ نو زبست
کیعام، گتاب پنفوون بند شری
کعوْم الظِّریق، دلنهای دلو
کعیْوَم، باضخ تام مرے
اٹ، کعَم البَعْرِیْر کعما،
با ضخ بست پنفووز دے راتا بکھڑا بانخورد
مسکعُوم نفت هست ازان +
کعفت الوعاء، بسم رغشور را
دَكَم المَرَأَةِ كعما، حکمت و کعف ما،
بوسہ دلو زان را بالہما سے او را بدھان
خود گرفت وقت بوسہ

مُكَا حَمَّةٌ بِوْسَدَادَانْ
دَرَدَانْ مُرْفَقْنْ قَتْ بُوسَيْقَالْ كَاعِمْ
الْمَرْأَةُ اذْلَالْتَعْوَفَاهَا فِي التَّعْقِيلْ
وَدَرِيكْ جَامِسْ هِيمْ بِسْتَرْ كَرْ دَنْ زَنْ رَا
كَعَنْ رَذْ وَكَعَانْ
بِالصَّفْرَنْ تَاهِرِيْكْ ازْبَادَانْ بِيْنْ قَيْلَكَانْ
طَلَولْ عَشْرَةُ اذْمَعْ

رکعتَةٍ، باللهِ ناصيَةٍ
لِكُلِّ اُنْ، سُتْرٌ مُهَانٌ دَسْتَ شُدَّانٍ
لِعَنْ بِرٍ كَعْنَتْ،
كَعْنَتْ بِرٍ شِيرْ بِشَرٍ وَرِجْلٍ
كَعْنَتْ هَرَدَ وَرِسْرِلَ كَعْنَتْ بِرٍ
كَعْنَتْ الرَّاسَ، باقِعَةٍ
الْمَنْدَبِ وَرِجْلَهُ دَسْرٍ

بگزیر شیر باز نهاد
که عطّله سخت دویان آهسته
دویدن از لذات اصنهاد اسرعه در لوز
کشیدن دست را و باز پین
نماید که عطّله آن دلخواه عجیب است

اسد مکعطل کسر بیعت هست ازان
ک عظیم (کوئینیٹ) کامیر
مرد کوتاید بالا آگند و گوشت
، مکعطل کعنی پیک سلیمانیم
ک عضله ، کعذه
لعنی هست در کسطر در جهاد معانی
ک عفع ، کفع ، یا لفتح بدل
دست ، در جبل لفتح الوجه
مرد سک رهشار

سکلّتّ، بدول دست
کُفْكَع، بخت بدول دست
کُفْكَع، سمنه ل غول نز
ضن، کَعَ کُفْعَه، بدول
شت دست گردید از خفر کم آید و قیل
کُفتَ کفتخت دست نشان
کُفْكَع، بند کردن کسی را
با زد اشتن از اراده او
اَکْفَاع، بدول ساختن و ترسانید

و بندگردن و باز راشتن کسی را از آزادی
ای بیقال آگهیه ای حبشه عز و قدر
کن که حکم را باز پیش از نیل غلط
کسرعک (کھلکھل) با فتح کوهد
کار نهان میشکد نان ز آرد خفکه پخته
ملی شیر و روغن با شده صرب هست
کسرعک (کھلکھل) با فتح کوهد
سرگین هر جوان به دریدن و آنها خشن
آن و پرک و پیک که بجا یه عمد پسیده
پسند و مرد پیشک سیاه فام کھل کشیده

(س) كغير المصيبي لغيرها
موزع پر شکر گردید و وزن گشت و در
كغير المعلوم بحسب میزان
کو خر الشناام کو ختره بزرگ

پیشیده و پیغمبر را در دو هان
مشکل نیز محسن نیز دند و بقال
هر مکثراً ای صریعه و صرد عاً
ا) اکفار، بزرگ کوهان شدن
شتر و مجتمع شدن پی در آن
ا) کفار ابیهیر مشکل نیز اگر

بست پیو د کروانش
کرع ز ن، کعنز کعنز ا
پانچ هانگستان رژاهم آور و چیزی را
کرع س، کعنس، پانچ
استخوان انگشت دست و پا و استخوان
پیوند میان از سر پیوند انگشتان و چهان
استخوان دست و پایی گوشید و گاد و جزو
و استخوان بند دست و پیوند است و میان
کرع س ب، کعنسب،

لیکن نام مردمی هست
اگر قدرتی داشته باشید (و دیدن اگر بینت و
شناخته باشید) فتنه را آمده است و دیدن
یا برقرار رساندن رفع
کسب می کنید (که در سیم)
که خود را در کنایه بازخواهد بیند
که خود را در کنایه بازخواهد بیند

جَمِيعُهُ وَالْبَسْمُ زَالَةٌ
كَعْتَسُوكْلَانْ (مُرِيزَانْ بَشْتَهْ)
كَعْصُوكْ (كَعْصُوكْ) بايْنَهْ
خُورْدَنْ وَالْمَفْعُلُ مِنْ فَتَّهْ
كَعْيَنْصُوكْ الْفَارِدْ (كَامِيرْ تَامِكْ)
سوشْ دَكْنَانْ يَعْصُوكْ لَفْرَخْ
كَعْطَلْ (أَسْنَدْ كَعْطَلْ)

بکسی یقایل اکفاً ایله فللاناً ادَّا جَلَل
لهم نافها و کفای ساختن خیمه را
یقال اکفایتُ الْبَيْتَ ۝ و نیز
اکفای، نوعی از تیوب گازی یعنی چیزی
بیت را حرف سرخ و سیاه او رون و یعنی
را و یکی که قوره از هر لعنی دل پنج
الشیخ: مایمومُ الْمَبِيتِ کرم للشیخ
یا مخالف آوردن حرکات حرف رود برع
و جرخند + رحم البواهر از حلتنا
الاصل مصدر و تو ایش بیان عالی
اسوچ لامرحیا ای طاقه المکافات پرده
الاجتهفی عنید یا تباہ کردن آخربت
یه رسا که باشد و در صفت کردن غیر از این
د مکاری، لغاطی برابر یقال
هذا مکافی له ای مساوی لمکافه
بالنایه عتلہ منه حدیثُ العَقِيقَةَ
شاتان مکافیتان و قطبم الغاوی
مساویتان وكل شیق سادی شیخ
حقیکیوت مثله فهو مکافی لرو قال
بعضهم فی تفسیر الحسن تذییج احلاج
مقابلة الاخری
(کفایت مکافایه و کفایه)
با کسر پادهش داده اور لجو کافایه
فلاناً، ایست بوی و مراتب فنا یابد
وی خود به مکافایه داده
کردن کسی را و بابرایت دادن و باهم په
در پی نیزه زدن یقال کافایین دین
بر صحابه طعن هدایتم هدا

اللعن، برگردیده و بگف
اکفای، سوار پاده ایش اسم مصدر
است اکفایه باز و مشهد و فیز
اکفایه، هستاده اند شدن
یقال لا اکفایه له ای لا تطیه و
کفایه ای مثله والحمد لله اکفای
الواحیب ای مایمی کوئن
مکافیه له ای مساوی لمکافه
عداوه و بدال ایش بیان عالی
بر قل و لا اکفایه ای طاقه المکافات پرده
است از بالاتما پایین خیمه از دنبار آن
یا پاره در سو خیمه یا دو پاره جامد که بر
یک دیگر دوخته در سو خیمه و دو زندگ
گیم که بر خیمه از از نمی خنده ایش بزمین رسد
(مکفیه اللعن) برگردیده و
دَأَنَاءً مَكْفُوْهُ، سور برگردیده خیمه
رف، اکفایه کفت ۲۱، بافتح
برگردیده آن ای پرسے او کرد + و
کفایت فلاناً، با برگردیده آن یقال
از جیتی که رویی آورده بود پایان +
وکفایت الایتاء، نگونه
ساخته و خود ادم آنرا تبرجه در روی
است بر زندگ و کفایت الغَنَوْ
فِي الشَّعْبِ، دره مزند در آن + و کفایه
فلاناً، بر اندام آنرا و دکفایا ملقوه،
بر گفتند و پشت دادند و نگفت خودند
و کفایت اکفایه که برگشت از آن
اکفایه، خانیدن و ذکر کردن خود
را اند پنه و در کوچه بر زندگ میل کردن مایل
گردانید و برگردیدن کسی ناداراده
او وهم دادن کمان را و یک سپهوار اوردن
اکفایه، برگردیدن و ذکر کردن
خود را و گلوکسار ساختن بنگ کردن پنه

اکفایی، سلا بیهوده و پیش
رستیش مُكْفِيْبُ الْقَرْنِ
کسر به پکی سپیده شاخه
کفعون سرش (لکعنی الطائر)
جام در آدیمه شد و نگفت
فی الشَّعْبِ، نزد شد و آن خیز
کفعون در کاغی، نگفت خورد
اکتفای، بافتح والمنادران بدلان
دت، کفایه کعوا، بافتح بدل شد
کفعون در کاغد، معروف مردیه
کفعون ذر کا خد، کاغذ فارسی است
کفعونی (کاغی)، نگفت خورد
کف و اکفایه، بافتح هستاد
است کفیم کندس ملد کفایه
گتابیجع
اکفایه، دیضم باز خرما بن در سال
آن و پیشین دیگر منافع بینی در زمین
کشت زمین سال مال دور شتران چیز
شتران همان سال یا تابع سپس
گزشن کس سال بازیاده از آن یقال
اعطی کفایه نایفیت و یعتا ل
اکفایه ایلی کفایتین اذ اجعلتها
نصفین یعنی کل عام نصفها و
یترک نصفها که یعنی بالارض فی
الفرائمه و مصه کفایه ای عتممه
یعنی داده ای پیر و پشم یک سال تا
از منافع مذکور متفق شود و اینها مارده
کیهش و باکسر شکم رو و بار
اکفیه، داعم و پیشین ماتد
و هستاد اکفایه جع
اکفیه، کا میر هستاده اند کفیه
باز شد یقال هذَا كَفِيْهَهُ
و کفیه ای ملد و شکم مدد بار و دکف

<p>کشیدن بگام را و بر دسته سور زون یقان کفت اذابه از اذابه تبت بالجایم فاها در وباره شیخ زدن در وباره سے کردن و بوس زدن ناگاه می عام است دقیق تحدیث ای اکفہ دانا مانوای وچھے بالغله رس کفہ کفت مرکت شرمند کشت و بدول کردیه را کفت اح کشیدن بگام استور لکرمها نکاتین اذابه صدی و اکتفیواله مثل ماکات بعمل فی محتم حق اعافید اکفت مکفت کسن ہند میان وزنه جا پش و تکلفیت و فراز گرفتن نیزی فلائت رواباره گردیده باود و نیز عجیب وقال کرد باهه و فلان میکاخ الاعقره خوده بکب کارهای گرد ک فرح اکفت باعث کر گرداده سیده سر جبل میکفت کسبه مرداسته وقوی عجم مکفه کذلت اف کفه بالعصا کفه پچب دستی زد اور ابر بر دسته زد ک فرد کفت باعث زینه ک فرح اکفت در تجیدن منقبش شدن دانکفات از خود برگشتن برگردیدن و ترجیده شدن لامکشتن ایه کردان همک ک فرح اکفتیخه کایر متسه و امه دوشی زدن و سخا پیهان ناگاه آینده و شوی زدن و سخا پیهان ناگاه آینده و کفه کح اکتاب پیز بیار منه المحدث احتیثت عجل اکفا حاکم ایش چوب آنده درشت سخناد پاچب دستی کوکاهه و کفر موقعا و کفر یقتاب وه موضع هست مشهور آزاره و کفه بالعصا تو شاد تھاب کنامه موڑ دسته و نیز کفر تعییم پرسان پا شاد خود اکجا ہی شفای کی کشیدن بگام را و بر دسته سور</p>	<p>الظایم و غیره کفتا و کفتا ها گتاب و کفیما باعث و کفتا ناگا مرکت استیل نموده پریم دودین و نیز در ترجیده منقبش شد و نیز کفت (نیز) برگردیدن چیزے و قیز راند و نگاہ اشترن و فراهم آوردن ولاحق شدن اهز قوم باول آن کشتن ہلاک کردن صدر المحدث یقول الله لکرمها نکاتین اذابه صدی و اکتفیواله مثل ماکات بعمل فی محتم حق اعافید اکفت مکفت کسن ہند میان وزنه جا پش و تکلفیت و فراز گرفتن نیزی فلائت رواباره گردیده باود و نیز عجیب وقال کرد باهه و فلان میکاخ الاعقره خوده بکب کارهای گرد ک فرح اکفت باعث کر گرداده سیده سر جبل میکفت کسبه مرداسته وقوی عجم مکفه کذلت اف کفه بالعصا کفه پچب دستی زد اور ابر بر دسته زد ک فرد کفت باعث زینه ک فرح اکفت در تجیدن منقبش شدن دانکفات از خود برگشتن برگردیدن و ترجیده شدن لامکشتن ایه کردان همک ک فرح اکفتیخه کایر متسه و امه دوشی زدن و سخا پیهان ناگاه آینده و شوی زدن و سخا پیهان ناگاه آینده و کفه کح اکتاب پیز بیار منه المحدث احتیثت عجل اکفا حاکم ایش چوب آنده درشت سخناد پاچب دستی کوکاهه و کفر موقعا و کفر یقتاب وه موضع هست مشهور آزاره و کفه بالعصا تو شاد تھاب کنامه موڑ دسته و نیز کفر تعییم پرسان پا شاد خود اکجا ہی شفای کی کشیدن بگام را و بر دسته سور</p>	<p>اکفت کفناه) بگردیدن و یقال کفتا هه فانکفتا ای صرفه فانصرف عنه توجہ و برگردیدن زنگ المستکفتا (یک سال ناجسته خواستن از کسی یقال مستکفتا بله فینه برگردیدن چیزے و قیز راند و با عرضه مرد تیز و سبک باز یک انعام و نیز کفت ایک هزد و سیس و مرگ و خبر کفت زن بی نان خوش کفتا هه ابان نام گورستان بدان جیخت کن خود قرار گیرد و مردم را یا آنکه زده بخورد آنها را زیر کشته کفت، باکسر اینان استوار ک ضایع بخند چیزی را دریش کفت اکصر داسپ ک پرسن بر جهد و سواری بر آن شواره باشد از بر جستگی و می سرکفتا باز آنقدر کفتیت، کامیر مرد تیز و سبک بدریک نام و اینانی احوال کچیزی ضایع شده و دفت نهانی و ابعادیان بنقاد و سروی کفت نهانی و ابعادیان بنقاد و سروی و الارض کفات لذا صدقه قوله تعالیٰ العجل الارض کفاتا کافش سرمه بیت جائے باش در دارن کر از نجا متاع خود را تلکاہ سیده زن و فراهم آرند کفتات کشیده اد شیر پرش و من کفتا هه کفتا باعث برگردانید اور از حقیقت کر دسته آوره برو و پانه دکفت الشی) بخود فراز خرفت آن را و پچب برگشت و منه المحدث احتیثت عجل اکفا حاکم ایش خوان پیشیطان خطمه دکفت</p>
---	--	---

رَمَكْفُورٌ، حَسْرَزِيَّكَرْبَشِيَّهُ
رَضِيَّ، حَسْرَعَلِيَّكَرْبَرَهُ، بَاضِع
فَرَوْكَهْتَ آزَادَكَرْبَلَهُ، بَهْشِيَّهُ
وَبَشَانَ كَرْدَشَاهُ،

لَكَفَارَ، الْكَرْمَكَرْبَرَهُ، وَهَادَهُ
كَافَرَخَوَانَ، كَهْرَبَالَهُ، لَكَفَرَ
أَحْدَامَنَ اهْلَقَنَلَهُ، أَشَهَّمَ
إِلَى الْكَفَرَ،

مَكَفَرَشَ، كَمَدَشَهُ، سَلَاجَوَشَ
رَمَكَفَرَ، كَغَدَوَسَنَهُ، سَاسَكَهُ
شَدَهُ، وَهَنَبَكَهُ، تَوَارَكَهُ، وَفَوَكَرَهُ
شَدَهُ، وَهَهَهُنَهُ،

رَجَهُ، فَنَرَ، بَهْشِيَّنَهِنَهِ
فَنَاجَزَرَوَنَهِنَهِ، اَوَفَوَقَتِيَّهِنَهِ
كَهِ رَادَهِتَهِنَهِ، بَهْشِيَّنَهِنَهِ
كَهِ دَبَرَهِنَهِ، بَهْشِيَّنَهِنَهِ
كَهِ بَيْلَشَهِنَهِ، خَضَوَهِنَهِ، لَازَمَهِنَهِ
دَبَرَهِنَهِ، دَادَهِنَهِ، يَقَالَكَمَوَعَنَهِنَهِ
وَمَسْوَبَهِنَهِ، كَرَوَنَهِنَهِ، بَهْشِرَكَفَرَ
نَامَتَاجَ شَاهِيَّهِنَهِ،

مَكَفَرَةَ، اَسَاسِيَّهِنَهِ، وَ
حَنَّا، شَاهَخَنَّ، يَقَالَكَافَرَهُ،

اَسَهَهُ، جَهَدَهُ،

رَمَكَفَرَهُ، لَفَاعَلَهُ، هَرَدَلَهُ،

بَهْشِيَّهُ،

لَكَفَرَهُ، تَقَانَهُ، لَازَمَهِنَهِ،

(کَفَرَهُ،) کَهْشِيَّهُ،

مَهْرَهُ، كَرَزَيَّهُ، بَهْشِيَّهُ،

وَهَهَهُهُ، يَكَدَهِنَهِ، وَهَادَهِنَهِ،

بَهْشِيَّهُ، اَزَجَابَهُ، اَكَشَتَهُ، وَكَرَزَيَّهُ،

اَكَشَعَنَّ، وَلَهْشِانَتَهُ،

وَهَشَلَهُ، هَنَسَهُ،

رَكَفَارَهُ، بَهْشِيَّهُ، هَنَهُ، بَهْشِيَّهُ،

رَكَفَلَهُ، كَشَادَهُ، اَسَاسِهُ،

هَرَزَهُ، كَشَادَهُ،

رَكَفَارَهُ، لَكَنَّهُ، اَهْبَهَهُ،

رَنَاهِنَهِ، مَانِهُ، اَزَدَهِنَهِ،

رَكَفَارَهُ، شَكَوَهُ، حَرَما، حَرَزاً،

وَيَاعَلَاتَهُ، اَنَّوَكَيَاتَهُ، سَتَخَبُولَهُ،

كَلَجَشَهُ، هَانِدَهُ، قَوَانَهُ، بَاهَشَهُ، وَگَرَهُ،

بَاهَدَهُ، خَشَهُ، اَنَّهُرَهُ، حَكَوَهُ، فَيَرَهُ،

کَوَافِرَهُ، جَعَهُ، حَصَرَهُ، سَتَهُ، دَيَشَتَهُ،

وَصَنَعَهُ، دَيَشَتَهُ، خَشَبُولَهُ، کَهَدَهُ، کَوَهُ،

دَرَیَشَهُ، هَنَدَهُ، وَچَینَهُ، مَیَ باَشَدَهُ،

گَوَنَدَهُ، بَسَرَهُ، بَلَدَهُ، وَبَسَهُ، وَ

دَنَقَشَهُ، دَهَنَیَاتَهُ، بَنَدَگَهُ، بَاهَشَهُ، جَهَنَکَهُ،

صَدَسَارَیَادَهُ، اَنَّهُ، بَادَشَاهَهُ، تَمَحَوَهُ،

وَهَمِيشَهُ، بَنَرَهُ، بَلَهُ، شَكَوَهُ، وَلَهُ، شَرَدَهُ،

چَرَیَشَهُ، سَبِیدَهُ، وَسَبَکَهُ، وَلَپَنَکَهُ، وَهَارَهُ،

بَزَرَیَشَهُ، جَهَارَهُ، بَاهَشَندَهُ، اَنَّ صَنَعَهُ،

اَقَامَهُ، بَاهَشَدَهُ، بَاهَیَهُ، مَنَوبَهُ، بَرَلَجَهُ،

کَمَمَهُ، بَادَشَاهَهُ، کَراَوَلَهُ، بَهَزَهُ، بَاهَشَهُ، وَآنَهُ،

سَفَیَهَهُ، اَلَهُ، بَسَرَهُ، وَشَبَیَهَهُ، بَسَطَکَهُ،

وَقَیَهَهُ، بَیَهُ، وَآنَهُ، نَیَکَهُ، خَیَهُ، وَصَافَهُ،

وَدَرَجَوَتَهُ، دَرَختَهُ، بَاهَشَهُ، شَوَدَهُ، وَایَسَهُ،

ہَوَهَرَجَوَنَهُ، بَنَزَنَیَزَهُ، کَوَنَسَدَهُ، وَکَافَوَیَوَلَهُ،

اَزَرَیَرَهُ، بَسَنَهُ، چَوَبَجَوَنَهُ، دَرَختَهُ،

اَزَوَشَانَیدَهُ، اَنَّهُ، بَیَمَهُ، سَیَسَدَهُ، وَآنَهُ،

بَهَرَنَگَهُ، اَصَافَهُ، بَاهَشَدَهُ، وَنَامَهُ،

لَهَرَنَگَهُ، اَبَسَتَهُ، وَشَدَهُ، اَرَمَقَوَهُ،

مَنَیَشَنَیَشَنَهُ، بَنَکَهُ، بَرَزَمَهُ، اَلَکَفَرَهُ، مَنَوبَهُ،

کَمَنَیدَهُ، اَکَفَرَهُ، اَزَمَهُ، چَوَرَخَیَتَهُ، بَلَادَنَیَلَهُ،

لَکَافِنَوَهُ، سَرَنَثَهُ، کَانَدَنَهُ، کَنَکَنَهُ، اَیَنَهُ،

وَسَوَکَافِرَتَهُ، وَدَسَرَنَیَلَهُ، بَاهَوَشَتَهُ،

وَنَاهَنَثَهُ، دَهَنَنَهُ، دَنَنَهُ، دَنَنَهُ،

دَنَنَهُ، دَنَنَهُ، دَنَنَهُ، دَنَنَهُ، دَنَنَهُ،

اَنَ وَارِیکَهُ، خَانَهُ، کَفَرَهُ، بَلَکَسَهُ،

دَهَنَهُ، تَفَرَهُ، بَارَهَا، تَارِیکَهُ،

رَكَفَنَهُ، بَالَعَنَرَقَرَهُ، کَمَکَشَنَهُ، دَبَرَهُ،

وَهَانَهُ، دَنَیَزَهُ، کَنَزَنَهُ، اَلَرَهُ، وَما،

سَهَنَهُ، کَرَانَهُ، صَهَانَهُ، دَیَعَنَهُ، کَنَوَهُ،

لَهَنَهُ، بَسَهَانَهُ، شَلَهُ، تَیَالَهُ، کَعَزَهُ، کَفَرَهُ،

نَعَتَهُ، اَشَدَهُ، وَهَیَهَا، سَعَهُ، جَهَدَهُ، هَادَهُ، سَرَهُ،

وَالَمَعَلُهُ، مَنَنَهُ، نَصَرَهُ،

دَهَنَهُ، بَلَهُ، بَلَهُ، بَلَهُ، بَلَهُ، بَلَهُ، بَلَهُ،

رَهَنَهُ، فَرَقَرَهُ، کَهَرَهُ، دَهَنَهُ، سَهَنَهُ،

رَهَنَهُ، فَرَقَرَهُ، کَهَرَهُ، دَهَنَهُ، سَهَنَهُ،

دَهَنَهُ، فَرَقَرَهُ، کَهَرَهُ، دَهَنَهُ، سَهَنَهُ،

وَذَگَرَدَهُ، کَفَرَهُ، بَعْصَتَهُ، جَمَعَهُ،

لَهَادِرَهُ، نَاهَرَهُ، دَهَنَهُ، سَهَنَهُ،

وَذَگَرَدَهُ، کَفَرَهُ، بَعْصَتَهُ، جَمَعَهُ،

لَهَادِرَهُ، نَاهَرَهُ،

آنچه فرد چشم را شد لیست من مسنن الحدیث اللهم اذ سرّت الْمَحْمَد
بندان و نیزه سخن کنیت گفت - سخافات - داد گفته کنیت
و گفایت گلگاب جمع - وزیر اعلام یعنی باز بسیار و باز من هم
محکم - این ایشان تکاذب کر بریت از تو و دور شود و عذری شوم از تو
در گفایت اشتبه - گلگاب فراز
و داد چند دکور که در این شناسایش داد
حکمته العیش بالضرور و دهن اگر فتن رخیزی دیر این دکنار ها
و چنین پیر این - وزیر حکمته - هر چیزی
زاید بر چیزی سهل حکمته ایشان
یعنی زور و جامد و حکمته الهملا
دانش میگیرد کران آن و حکمه
الذرع و همن زره و کران هر چیزی
پیر چیز که هرگاه پیزیست تا بگراند
خود رسید گویا باز و اشتبه شده از زیارت
و طریق بالایش جامد کرد دان سوده
نمایش و حاشیه هر چیزی که گفت
کسر و جمع گفایت گلگاب جمع بجمع
و نهایانے درخت و منقطع آن وابی
مردم و عدد بسیار و جماعت مردم
یا مردان نزدیک مکان و نشانی که
گرد اگر دان کن و سرگیس کاد و چیز
آن نہند و دان پیزیز نزد و دام شکر
آهون - و حکمته الغیم - کران
و طریق آن - و حکمته الصلیل -
نمایش شب و روز و مشرق نمایش
یا و غرب - وزیر سخنگویی کند
در لذت گرد -

حکمته - مرکزه قوت روزگار
ستغی کن و دانشی که تکارد
سوال و خواست بدست اسره است
کفایت و رفع -

لطف و فضیل
رکن کے مقام () کتبہ خاصہ برائی
و خاصہ باروئی کے دست بندہ و پائی
بند کو دک تکروائی ۔
رانک مقام () مذکور جمیں ۔
رکن و فوت () کے وفا
بالفتح و بجهہ آئینے بالفتح و ضم
الكاف و كعوف و كفت و كفت
بالضم جمع و خرقہ و دشکاہ و فت
و كعوف بالقلب و كفت الشیع و
كفت بالشیع و كفت افورد و كفت
الاسد و كفت الیب و كفت الجد
و كفت العبد ماء و كفت آدم و كفت
مردم و كذا حفت عائشہ
کھانائی گاہ ہست ۔ و ذر الکوف
شیخ زین العابدین بن علی بن ابرار و شیخ زین العابدین بن علی بن ابرار
بن همیج و ذر و کفت الاشیع عربین عبد کیمی
از خارسان بکر بن دائل سرت
و ذر الکسبین پنج بود مردوں سے
و شیخ زین العابدین خلفت و شیخ زین العابدین
علی صرم و قدر مل کسری فتنی
پسین و الاخترا استظام ۔
لیقینت ہے کے کفت کافر ۔ بالتا و ملا
کروں بوسے از غایت قربت و محو
چند انکر دست برسیت رسیدہ یا آنکر
ٹاخات سو دم باوسے و منع کو دل
ہند مگر ، از نہو منت و کو کر دل
و ہما اسماں ٹھیک اسما ولحد و پیڈ
من منع کھنہ عشر و لفیدت کے
ہیکفتہ و لفیدتہ عن کفتہ من نک
رسک کانکر

سکفت ملنا نایت لکعنون چا
پیر شد پیش سوده و کرنا دیگر دیده تمام
دنداش هنر پیری - و سکفت

<p>ض نہ گ س، کتھل بالتوہل کتھلا افتح و حکمیت کھناله کھلارہ پرید قمار دے گردید *</p> <p>را لیٹھے فال) پرید خلاد کرد اسمن کسے را منہ قول تعالیٰ کھلیتھا تو عمر نے ف الخطاب بس گفت پھر من کن آنزا د غلبہ کرد مرا بخون و جزو وقت کھیل) پرید خار دے وامند و تکڑ بہرہم اویند و تکیم و جز آن بگرد کوہاں شترچیز تا برشیزند بیاں یا کلیم کہہ د طرفش گرہ بستہ ان ذکریا و قریب کبر اتفاء مخففنا ایضا *</p> <p>(مکافیل) بکسر القاء ہمایہ و ہم بیان و عصمه نہیں *</p> <p>ل کے قتل) پرید فتار کے گردید *</p> <p>را لیٹھے فال) کفل ساختن شترزا و کار در گز ن کے کردن و بیقال اکتفیل بکذا الے ولاد *</p> <p>(کفتون) کے قنۃ الفتح در ختنہ سوت ولیشم *</p> <p>(کے قنۃ) بالضم زین نیکو کہ بر و یانہ ہر چیز را *</p> <p>(کے قن) حرکت خامہ مفرودہ و طعام کھن۔ طعام بے منک (رض) کھن کھن الخنزیر فی المیلة کھفتا۔ بالفتح وجہا کسر گرم پوشیدہ و پنهان کرد آزا - و کھن الصوفت۔ رشت پشم را * د کھن لیست کعن بخانیہ آنزا *</p> <p>رجہل مٹکے قن۔ کمکم روکہ اور انک و شیر و ناخودش ناشد</p>	<p>ر تکھنکھن) بازا یادن *</p> <p>ر کفتل) سکھل ہلکس پریرو دیم جنہ ہر چیز سے منہ قول تعالیٰ یو ایتم کھنکھن میں دھنہ دلت یارہ کردن گاہ دکھنے پریغ اشد دا پھر کس پیش یعنی شرم ز آید و انکر پستور نتواند شست و آنکہ دنیخ حرب سعد گریز و فرار باغد وہیتا وامند و تکڑ بہرہم اویند و تکیم و جز آن بگرد کوہاں شترچیز تا برشیزند بیاں یا کلیم کہہ د طرفش گرہ بستہ ان ذکریا و قریب کبر اتفاء مخففنا دوش تا ستعلیع میں شترگسترن -</p> <p>و ذوالکھل نامہ چیز سے لسپس ایوب علیما السلام بجانب کھان کر لئے سوت ازجنی اسرائیل سجوت شدہ</p> <p>(کے قتل) حرکت سریں یا پس سریں یا میانہ دوران آکفال جمع *</p> <p>(کے قتیل) کامیر ہمایہ و مانہہ و پریثار کفیل علی لفظ الواحد و کھن کھل ادم جمع *</p> <p>ر کے قافل) پرید زدہ و پرید زدہ لتعہد العنم خول لشکع اذ اذا احاطه بیہ یینظر ون الیہ حلقة میتن ہارو قرایم شدن مولیہ و دستہ پیش جنم و شتن وقت نگریشن از دور یقال ایسکے قفت الشیع اذ استخخت</p>	<p>الشکع کھندا۔ الفتح دوبارہ دوخت حاسہ ابریکیدیگر۔ دکھن بعثہ وہ سخن خوا د چھولا کور گردید - دنیز حکم بسیار پر کردن آؤندرا و بنتہ حصار پستن پلٹے را و بازا یادن روزا یادن دیگر دانیدن لازم ستعد و بندن ایصال حکم فخر عصہ نکفت دنیز حکم د عروض ان گھنہ حرف بخت ساکن چون فون فاعلائش معا عیین پس خاعلات دعا عیل ماقی باشد *</p> <p>ر کے قنے کے قنہ بگرد اینیدن و بازا یادن *</p> <p>ر تکھنکھن) دست پیش کے و اشتن جواہش بیمال خلان تیکھن انس اذ اهل بحکمہ *</p> <p>(مسنن کے قفات) المفول چشمہ بہ بخت کرد کور ہمی باشد و شران کردہ تدہ</p> <p>ر ایسیتکھنکھن) کرد گرفتن جہیز او مگر سیتن بیوئی اکی عیال نتکھن العنم خول لشکع اذ اذا احاطه بیہ یان بچسل بدلیع عمل حاجبک کمن یستظل من الشمیں دوست پیش کے و اشتن جواہش د سوال بیمال انکھن بارشد قبة اذا مددیدا یقال ر تکھنکھن کندر شتن کذالک سوزیز سکھل پوسٹہ یقال ر تکھنکھن بخن المؤ ضیع اذا قوکھ</p>
--	---	---

سکان بتوک و مهینہ +
رکے کوکبیتہ) منوگا دہیت
منہ المثل دکھوا دمٹو کوکبیتہ
اصلہ لئنہ ظلم امہلہ اعامیں فیہا
فڈکھوا علیتہ دغورہ فیکات موقیتہ
فڈکھت المثل +

رکے کوکب) بالغہ کو ہے سے
کراز آں سنگ سیا آرند +
رکے کوکبیان بالفتح قلعہ است
دین ک درونش مرضع بیاقوت
و درخشنان پنجو کوکب +
رکے کوکبی) بالفتح مقصودا
سرنشیت +

کوکب الحدید کوکبۃ
درخشید در وشن گردید +
کل (ع) کے ملائیت
بالغہ زنگ و تا خیر و عہلت و
نسیہ و بیعاہ و ما ہخطیت فیہ
نسیہ من الدراہم فہی الکلاۃ +
کل کا حمرہ کو کیا تے ریاستہ با
خشک +

دار عن حکومتہ - کفر جزو زمین
گیاہنگ +

رجیل کوکب العین کسبہ
مرد سخت بیدار چشم توی کر خواب
پریں غالہ ب شدن نخواند +

رکایع ا بیعاہ : نسیہ ب تعالی
عنینہ کالکایع اے نفعہ و
حافزہ کا النسیہ و فی الحدیث
لئے مسک ا اللہ علیہ وسلم نہی
عن الکایع بالکایع و متو بع
الذین بالذین والذین بالذین
و ذلک مثل ان یسلم رجیل ا و م

کار گزاری کر داد را - و گفالت
الشیع بس آمد ترا آنچیز - و میم
الکفایت خردین چیزے و مکافیش و
بیان فتنے سابق کیبر شفیعے باشد جوال
کرون *

رمکھا فاتح پاواش کر دن و
یقال بجوت مکافات کو اتفاقات
دکھنے ہی (دراز شدن گیا)۔
کوئی فاتح اپنے کردن یقال اکتفیت یہ
را شیخ تکفا، کنایت غواستن یقال
اسکوئیفہ الشیع ڈکھنا یہ
اک کوب (کے و کب)
کبھر سارہ بزرگ پا فام است گل کلب
جمع د فکل عبیدت د ذهب
القوم نخت کل کوکب
یعنی پر اکنون و متفرق شدند و مہر
قمر د نادر آنہا بزرگ از ہر چیزے
و میم د مرد ب مسلاع د آب د زمان
و میم د مرد ب بازار د بزرگ د کو د کب
تر کب جمع رسیده و شکوفہ مرغزار و
در خوش گیہن و سنبھم رہ گیاہ افتاده
و خشیہ چاہ و سخنی اگر کا د خطہ از زمین
کی نیکش نمایافت آئی زمین باشد و گیاہ
حداز و پیدی و رسیاہہ شیر و طلاق
و ادویہ و نیعے از سماو و نع و قلع
است مشتمل بر طبریہ و نامہ زنے و
کوکب لکتیبہ در عشریں
دیوم دو کوکب - فرنیک

حنت *

دکوکب (سکارہ بزرگ و
گرد و مردم) *

دکوکب اسخرا سمجھے
ست مرثی مصلح، قدر طبیہ و سلسلہ

رَمَكْفُونْ) صِبَع +
(تَكْفُونْ) كفن پوشانیدن یعنی
وکفن ساختن چیز آن +
رَمَكْتَهَنْ، بفتح الفاء و حاء دیسے
سوان دوبلان زان کر وقت جماع
درست شیند +
لَكْتَفَانْ) گائیں +
رَكْفَ و، كَفْنُو، بالفتح
ہستا و مانند کتفی کبھی مثلاً +
رَكْفَه، كَافِهَه، اکھار
مرتبر شکر +
رَقْفَه، مَكْفَهَه
کمشتر ابر سیاه تو بر تو و ہمچنان
پر ہم شستہ نوبتو در خسار کم گشت
درشت بلے شرم یا خسار درشت
مائل پر تیرگی د مر و اترش روئے د
کروہ بلند درشت هفت +
رَلَكْفَهَاد، رَلَكْفَهَاد
کردان و تیر و زمین شدن روئے د
انحراف گردیون و نمایان گشتان تاو
ورکشنسی آک دیخت آریکی +
رَكْفَه، كَفْنَه، امشتہنہ الکف
بسنہ یعنال صفا کفہیکی سن
مذاکہ حبیبات +
رَكْفَهَه، بالفتح فنگزه
از قوت کھنچ کصری محی +
رَكْفَهَه، کفہی تھک کفہی بسنہ و باران
رَكْفَه، بسنہ دکار گزار بقال
حدا در جمل کافیلک من در جمل
و در جلان کافیلک من در جلیان
و در جمل کافیلک من در جمال +
رَمَكْفَه، خوش بودگزمه
رض، کفاه موئنتکر کفہیتہ -

وأكاليل وكتاب باكرا وكتابات
وتحليلات كابر جميع مثل عبود
عيوبه وفنا لا يغير جميع عزمه -
وهي المثل لكتاب والكتاب عليه
البقر - يفتح الباب ويسهلها يعني يفتح
سمكة بحثاً ودشتي اسفل اموم
او صناعته وشير بشيره وافزون
غشتين آب دودبار ودواي از پوت
نمایزست وگرانه پشتة وفتح قبة بشير
وخط سایه لشت اسپ وگیوه
شمیر ونیاں وہی که چان چیزیا
ست زدن کشند و بکانه جو و آهن پايده
سرستونه آسیا هج بک جلس دیوار
نگریشیت و خکال پیشین بالان که سفر
تو شهداں راد آن او نیزه و ماہی سرت و
ستهه هم ودواي سرخ کیمان
دو هفت ادیم تو شهداں بمشهد و موضع
سیان قوس ورنی و قلعی سرت و گویه
بیمار و تعبیل از قضاصر و ہو کلب
بن عیره بیت قلب بن حلوان بن جن
عن قضاصره بخی منسوب ہوے -
و سیو و کلب و نہ کلب و سیو
و کلب و نہ کتاب - ہر سیلی
است - دذو الکلب عمر و بمعجلان
و کث الکلب گیا ہے سرت - و ام
کلب درخته خرو خاردار +
ولیسان الکلب گیا سرت قلم
غشیر شیخ صدول سر فراع و در
سینی بر و عاد و کام چنین و میر
و نهر الکلب - چوبے سرت میان
بیوت و سیده - و کلب بلطفه
سرخی سرت - و دیز انکلب کیساں
ست دنما صیره سو صل -

آفیش مکلیت - کھنسته زین گیاہ نہ
رائکلایت الکافی اکلاؤ گیاہ
ناک گردید زین - و نیز ایش کا
پہاپیش دادن و بیع سلم کروان و
پیاں رسانین عمر او طعن خود
ستور و بار بار تبریت و چیزیے +
رکھ کلاؤ کھنکر لزان رو دوچا
بلب آب آمن کشتن و جائی محفوظ
از باو +

اٹ کلائی) بیان اگر فتح و
بکران رسانیدن کشتن و بیتن کشتن
(ف کلائی) شکر و بیلان اس ادان
کیا و کیز و بیتل کلاؤ اوت
ت کلائی ادا انتیت صکانگا فشن
مشتہ بیتلن الفتح - و بند گردن
و باز داشتن و پیش آمن بیقال
کلائی رائیہ و مگریتیں بیقال کلاؤ
فیڈ اس نظر متمسلاء +

رک کلاؤ بیتلن الفتح - بیان
پیر فتن و مہلت وزمان خواستن تیال
چکلاؤ اوت میشنسکات نشیئ
اچکلاؤ اوت میشنسکات نشیئ
از آنها - و بیشکلاؤ اوت نیڈی
و خواہ شد و میدار ماند و پرہیز کرد
و نیز اکنلاو بیان بیتل فتن +
راستہ کلاؤ بیمار گیاہ گردی
زین و پیلت و بیخ خواستن +

رک ل ب) کلک) بفتح
سکه من المثل مو آخر من من
کلب کلائی سوون و دیما
و صیغایہ فیقال اهل کلائی
مرتہ کلب - هر دو گزنه و بخون
از مردم و جزاں اکلب کافنس

فی الشیع من الطعام معلوم له
سته غذا الحل الطعام قال المذی
علیه الطعام المشتری يتحقق الطعام
الذی مکل لله بآن درجه فهذا شیع
بسیئه ولو قدها المعلم منه ثم يضر
کات جائز او لم يكن كالثابت کان
الاصحی لا یجوزه -

بتلخ الله یلخ کلاؤ العُمر -
یعنی بخورد و دار ترا رساند ترا
نماییه +

رک کلاؤ کشداد نگر کاه کشتن
و ہانے بلب آمن کشتن و کلاؤ رو د
و کرانجی و موضع سرت در بعده
کر کشتنی کاه آنجاست پذکر و پیش
و جائی کر باز کم گزد +

راد حض کلاؤ (اعۃ) کفعه
زین بیمار گیاہ +

رف کلائی کلاؤ -

یاضت و کلاؤ سلائی کتاب
و کتابت مخابسانی و سے کرد و کلاؤ
بالمسقط بیانیز داھرا - و کلاؤ
الذین مد علی گرد و پس پاند - و
کلاؤ الکعش - گیاہ ناک گشت
و کلاؤ خون نظرخ نے الکی - چار بار
نگریت دیگن چیز و برگ رسانید کاه د
در دے و کلاؤ چور و کا - سپری
شہ حراو -

رس) حکلایت الکافی کلاؤ
بیمار گیله کم چیزین - و حکلایت
الکافی حکل عا - بالفتح چیزیت
که ام - حکل کلاؤ کلاؤ - لکتہ
که بانی ام - بیقال اذہت فی
کلاؤ - و اکل عا -

سکت غشناک شدن فروگان
کردن و سرگ رخت لذت هم براي
درشت شدن و سخت گردن سرها
سبت شدن زمانه در آمدن دهن
سیان بکره چاه دچرباگ و بیار
خوردن بجهیزی وزن جیبی و
آزمندی *

راسته کلاب) خادم توپیان
شدن *

رمک کلاب، محمد شکار آزو
سگ *
رمک کلاب، بکعظم نبدی غلوب
نمکنی *

رمکالا (تمهید گیر پدی خصوت
خودن و تنفس) کردن و خارجون

شتر *
(ستگالب) باهم بجتن تخلیاب
بالغع مشکل قابل هم پیکان چون علی کذا
و همک و بدی کردن باهم -

رکل (لیب) پنهان یار و غار
سگ آشک بشوند و بانگ کشند
دخت *

سکتستان (الفتح و فتح الفرقه)
و بدل برآه و آیاون بپے بردا -

و استحکم لکلیب آزمند و خوگر
گوش مردم شده *

اکل بث (کلیث) کلیث
کجفر زفت ترش روئے در تجنبه
کلیث کتفنه و علیبط و مکایث

کعلابه اندل *

اکل ت (کلسته) بالضم پرو
از طعام و کرانه و گوشه *

قریق هنگت هنگت هنگت - گرسرو
بنفغان اسپه بزیرو و شتاب
کرس دلکش کلیث - فیز

بن منفعه بن کلیب از جبه
خود کلیب ک صحابی است *

رکلاب) کفراب جانے
ست و آپے و آزار و زریست *

رکلاب) بالکسر نام مرده
و کلاب بن مرقبید از قریش -

و کلاب بن دیعتراز هوازن *

رکلاب) کشاد سگ بان و
چکال آهین ک صافر تو شر دان

از دهه در آ و زد بر پلان و کلاب
عصفون و کلاب بن حمزه آبو

الهیدان شاعران اند *

رکلوب) کنور مجاز داره
رکلاب) ک زنار جهاز و آس

سین پاشته موزه رائض باشد که بر
تیهاد سورن زند وقت راندن

داره کلاب سب جمع و عید امدادین
کلاب ب شخصی بود *

رکل (لیب) پنهان یار و غار
سگ آشک بشوند و بانگ کشند
دخت *

سکتستان (الفتح و فتح الفرقه)
قبل البا، دیوث وزان جلب *

رمک کلیث) کفع وزن بی
دن) کلیث الفرس کلیث -

بالغع بیهاد ز د آنزا - د کلیث
الرتعیل بیهلا عقل رفت و سیم
شداد و بیانگی گزیدن سگ -

و کلیث الا دیشم سیر پیوسته
رض) کلیث بکلیار بالفتح

تپ زده گردید - رس) کلیث کلیا - مرکه
کلیبند و دیوانگردید - فیز

وجیب الکلیب چاہے در مصل
رکس الکلیب کوبه است *

رکلیث) بالفتح سگ بانه و خیست
خارهار و خاره بینه از شاخ و موضعیت
بعان - و بینه کلیث قبید است

و ام کلیث تپ *

رکلیثان) بالفتح انبو آنگران
رکلیث) بالضم و کان می خوش

و خوش داده و کرانه کوہان سگ
و گز و دوال یا یک تاد سمن پوست خدا

کر پیان حمید و ز خامو ضمیست
بیار بکر و نیز کلیث - سحن
و تسلی و خشک سال و محظوظ و

محقق سرا *

رکلیث) مرکه تشنگی و سختی ندان
و سختی سرما و پاک گزیده سگ دیوان

دو بیانگی سگ ک از خندان گوش تشدید
حافل و عدد پاگل مردم را گزیدن سگ

دیوانه و نویخه دیوانی سور زیدی
دراز اریقال و نهضت عنانک کلیث
فلان اے شرمه *

رکلیثات) مرکه چند پیش
رکلیث کلیث بیهف ملکیه و گزیده

در جل کلیث - مرد بیانه از
گزیدن سگ بیانه کلیبی امیش جع

رکلیث) کفره و خیست خاره
و آذعن کلیث - زین ک
گهایش از بے آبی خشک و سیچونار

گردیده *

رکلیث) کاپر گرده سکان
کلیبند و اشیل بن عستان
تیمی - گزیده بیهی کوفی است از
ابن عمر رعایت میکند و کلیث

<p>صلی اللہ علیہ وسلم و متذمّن اعورت الخطاب دعیٰ اللہ عنہ و ولدت له زید اور قبۃ +</p> <p>(مکاٹیة) سنتی کردن باہم و عدول ناکردن ماہ از منزل خود رن کے کلمہ، سید و عاکو و سید وزیر در ترشیش روایی و عویش مول کردن و پیاس پے دھپین برق + (کل ل ح ب) کلمہ سخن کہ حرجه آواز آتش وزیان آس نام مردے و شاعریت عُرَانی و لقب هشیروں بن عبداللہ بن عبد ستاف و هشیروں بن گھستہ طالع عوانہ است۔ کلمہ ناالکیف۔ بشنیز اور +</p> <p>(کل ل ح م) کلمہ، کنز خد کل ل و) کلمہ، بافع بریکردار اور دن چیزے وال فعل من نظر +</p> <p>و کل ل ک) حرکہ جانے ستد درشت پہنگ و پنگ پیشہ با زمیں درشت +</p> <p>و کل ل ک) باشاد پارہ از زمین یست چی اخض من المکد وابو مکلدۃ کفیت کفتار زر و کلدۃ بن حبیل و حادث بن کلدۃ صحابا ان و نیز پیشہ بود مر جو باد و فخر بن مختار بن کلدۃ ہر شاعران و دینیج کالمڈ) خوش کہن +</p> <p>و کل ل ک) مقصود ای مقصود پیشہ دین و مفتاح دین کیفیت معنی کو کفتار را بند نہیں کیفیت کفتار رسن، کفتار کلستا فراہم اور آزا و کفتار فی الاکتاو۔ بخت آزا در آن و کفتار العرس۔ تاخت اسپ را او کفتار الشیع اداخن آزا +</p> <p>را کستلات) نشیدن +</p> <p>دان کلات) بخت شدان و د ترنیزه گردیدن +</p> <p>رکل تدب) کلمہ کبھر و قعده نہاستی و ستنی ہزار و کلمتہ بفتح زن جب و پوٹ کل ل ح) کلمہ بفتح زم و مرو کل ل ح) کلمہ نوچار فمار کل ل ح) کلمہ نوچار فمار دان کلات، بیش در آن -</p> <p>کل ل ح) کلمہ، بمحفر در تر نیزه ترشیش و نیزیل کلام سلسلہ صد -</p> <p>کل ل ح) کلمہ کوسعہ در پر کوشہ خشار نیکور و و پیل یا پیل بزرگ و حیری پارہ سرفیش و نام پر جھیں و پیل علقہ و پیل سرہم بن امری القیوس هو الذی فتو علیہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اربعۃ امام ثم خرج الی بیانیوب فنزل کامنیل المخط بالثارہ۔ وہ ختر کامن الله صلی اللہ علیہ وسلم و بھی طه عنهاد و ختر ابویکر صدیقہ ضمیلہ عنہ و ختر عقبہ بن الجیش سہلیانی اذ و ختر علی ابی الجیش طائب کرم افہم وجہ موصی فیض الصغری و ابیها فاطمة بنت سهل</p>	<p>صلی اللہ علیہ وسلم و متذمّن اعورت الخطاب دعیٰ اللہ عنہ و ولدت رن کے کلمہ، سید و عاکو و سید حضرت پے ترشیش روایہ +</p> <p>(کلمہ) بفتح الناد زن آگندہ گوشت خشار نیکور و نے رن کے کلمہ، فراہم اور دل گیشت خشار پے ترشیش روایہ +</p> <p>کل ل ح) کلمہ، حرکہ در جواں مرد اور موکیت سخن از بی ضمہ +</p> <p>رکلمج) بفتح سین و اس درشت و تو اما +</p> <p>رکلمج) انفع کیل کرچاہ است سرفلہ وار و جزاں راجریت -</p> <p>کلمج دلیلیجہ جمع والہا، لیجت و لقب محمد بن صالح +</p> <p>(کل ل ح) کلمہ حرکہ دان و گرد اگر دس بیہال ماقعہ کلمتہ .</p> <p>و کل ل ح) اخراج کلام کھاد مسئلہ +</p> <p>(کل ل ح) اسپید و اسند و زمان در ترشیش و فی و ترشیش و نئے سند قولہ حاءے تسلق و جوہہم ازار ذخم خیا کالخون قال اسن مسعود الکالم الد امام ثم خرج الی بیانیوب فنزل علیہ و امام کلموم۔ ختر رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم و بھی طه عنهاد و ختر ابویکر صدیقہ ضمیلہ عنہ و ختر عقبہ بن الجیش سہلیانی اذ و ختر علی ابی الجیش طائب کرم افہم وجہ موصی فیض الصغری و ابیها فاطمة بنت سهل</p>	<p>اسپہ فراہم آمد و جمع شدہ نابر جمیہ و کلیت) امیر شکر و لاز کیم و لاز کو کفتار را بند نہیں کیفیت کفتار رسن، کفتار کلستا فراہم اور آزا و کفتار فی الاکتاو۔ بخت آزا در آن و کفتار العرس۔ تاخت اسپ را او کفتار الشیع اداخن آزا +</p> <p>را کستلات) نشیدن +</p> <p>دان کلات) بخت شدان و د ترنیزه گردیدن +</p> <p>رکل تدب) کلمہ کبھر و قعده نہاستی و ستنی ہزار و کلمتہ بفتح زن جب و پوٹ کل ل ح) کلمہ بفتح زم و مرو کل ل ح) کلمہ نوچار فمار کل ل ح) کلمہ نوچار فمار دان کلات، بیش در آن -</p> <p>کل ل ح) کلمہ، بمحفر در تر نیزه ترشیش و نیزیل کلام سلسلہ صد -</p> <p>کل ل ح) کلمہ کوسعہ در پر کوشہ خشار نیکور و و پیل یا پیل بزرگ و حیری پارہ سرفیش و نام پر جھیں و پیل علقہ و پیل سرہم بن امری القیوس هو الذی فتو علیہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اربعۃ امام ثم خرج الی بیانیوب فنزل کامنیل المخط بالثارہ۔ وہ ختر کامن الله صلی اللہ علیہ وسلم و بھی طه عنهاد و ختر ابویکر صدیقہ ضمیلہ عنہ و ختر عقبہ بن الجیش سہلیانی اذ و ختر علی ابی الجیش طائب کرم افہم وجہ موصی فیض الصغری و ابیها فاطمة بنت سهل</p>
--	--	---

گروهیان و استوار و ممکن نباشد این کتب
در زین تعالیٰ اکلاؤز الراکت فرجه
اذا لم يتمکن فیہ و آنچه شکار کردند لذت
قول س، ڪلنس، بالکسر
اک و آنکه سجن سنجاق است و آنرا صادق فوج
شکوئند +

<p>(كَلْعَةٌ) بالضم بجاء ميت كرمياء حرداً و بكفافاً من فخر شتراء و بربزيرانه و آنرا الْكَلْعَةُ: مركبة سمع ترن جنگه - و نیز کلْعَةٌ - سکانگل و هیرک و بینهایک بیانی والغفل من سمع .</p>	<p>(كَلْكَسٌ) بالفتح بجاء مل بپیه ردشیک کلکس (کرگ سله پیه . كَلْكَسٌ: لکنان نیک بنده . دان کَلْكِلسٌ: کند رسیه رامی رَكَلْسٌ عکله: تکلیفیه . صدر کرو بکه بکوشید - و کلکس عَنْ قوچیه . - بدان اکرد و کرخیت تهمد است - فر تکلیفس . سیره تریبون کذاف النصر الموثوق بیاه .</p>
<p>(كَلْكَلٌ) مركبة ترکیه الْكَلْكَلَةُ: الکتف نر گفتہ سپل کلْعَة مالا و مثل - و شعلو کلْعَةٌ سک همچ به انگار کلْعَه هنریک - و درجل کلْعَه .</p>	<p>(كَلْكَلٌ) مركبة ترکیه الْكَلْكَلَةُ: الکتف نر گفتہ سپل کلْعَة مالا و مثل - و شعلو کلْعَةٌ سک همچ به انگار کلْعَه هنریک - و درجل کلْعَه .</p>

دستگلکس، ببرلامن غفتونه
رکلکس) سیراب شدن +
اکل سام کلتم کلمکه
لک کر و دادنے حقوق از کاهی و
شتابخت - دکلتم لکه آهنگ نو
بسوئے یه
اک اشام، کلتمه بتوکنه
اک ای صام، کلصمه
پسر ریختن +
اک اکل ط، کلذکه، الفع
و بحر کرد و یدن لک پایه زید پاد
الفعل من صمیع +

رکنکله، مولیہ نامہ پر فرد دل
 دلکله، بضم عین مردانہ قلب
 دلگھر دندھ، تحریک و شادی +
 دل ای ط دلکله، مولیہ
 دل، دلپ و دویدن، دل اکٹا
 دلست ایک والغدی، سب سچ او

رئیس کلندید) که بزم سخنداشت
از کلندید ملکیه - خود را بر قے اخْتَدَدَ
درشت گردید و در ترخیه و شد و باز ایشان
رئیس کلندید) که بزم سخن داشت
از شتر و چیز آش.

دشمنان را در دست بگیرید
کل وح کلده ای بخواهید

رَكَدَ حَتْرَا كَمْحِيَّة نَعَازٍ
وَمَارِه

مکل و مکلاد) بالفتح بعثت
رکلمومي المسفرة، ملا^ا
رکلاد و مکلاد) بالفتح بعثت
رکلاد، کفرطاس تابوس تورات

دائم سکھنوا د، سختی و بیلا +
د کلکو اذی) بالفتح مقصود و
و قد تهد دے ست با حفل بخطاب ده
دک ل ز، کلکلیز، همیر جانے
ست، پکاہ منزل، ز سے +
د سکھنوا د م لکھنے میت ده.

دکٹر ڈاکٹر مولانا اللہ عزیز ہے
ست سیاری حبیب و اقبال کیب ۔
دکٹر محمد نبیلہ دشتیلہ خدا نام
حکیم لیز مرد ہے ست مالوں کی سیوس
جی جھٹاں ۔ جس تیخون خوق جاں تیخون
بلکہ لذت انتہا خواں عالمیز ۔

رضا حکیم مکاریا - باطن
گردآوری اسناد

وَنَحْكَلْبَرْز) فَرَاهِمْدَهْ دَهْن -
وَنَحْكَلْبَرْز كَعْتَرْ شَرْبَلْ نَكْلَبَهْ.
شَتْ صَهْ نَاسْتَوارْ بَاشْبَهْ.
وَأَشْلَفْهُوكَلْهَارْ فَدَهْ كَلْبَهْ شَهْ دَهْ قَبْلَهْ.

سرفان لم بجئی من العرب بالمال و
اللام و هب جائز فیجا سنه ولا ضافه
اختفت اولم تعیف و بیقال مکلف
کل العالم یعنی ما و بید مجہ کمال بالمستد
در علو سجد نهایت رسیمه +
رکّلة، بالتاوسونت هل ما خیو بگ
رکّل، حرکة حال و شان +
رکّلة، کسحه ملکه دیکه و لد بشد
او ران والد و آن که لامش خاشد انب
و آن که انب محیط انب تو باشد مثل رس
عم و ماندن با آن برداشی و میشی با برآن همه
تو والد رب تقول چهار یعنی بخواه لامش
فازلم یکن لمعا و کان جوا این العبرة تقول
هوابین عس کلاته در ابن عتم المکلام تبا
کلاته ماسلوی پدر و پسرت با عصبه که
باشد و نه پسر و مرد گران چائے بی خیر
ابن عبد یا الیل بن عبد -
رکّل، لغایه مرد و گرانی من قول اعلیے
کل صبا عز و گرانی من قول اعلیے
و هو کل مختلط موقا کل قول حجج و کند
الینی مصلی الله علیہ وسلم ففسر علیہ فلم
یمجده الی ما اداد +
رکّلیل، کامپر کند از زبان و مشیرو
جنایی و جزاں +
رکّلان، گلتان و لضم کو بیست
راکّلیل، باکسر عاج و حصار
ماندیست مرسح بجواهه +
ناکالیل، جمع و نزیه است ماہ را
و آن چهار تاره است من کشیده گشت
گرد اگر دنیخ و ابر که شب پر و نایان
گرد و اکلیل الملائک - گیا به است
و آن دو قسم باشد یکی گرگش باشد یکی
خطب و پوئے آن بوئے برگان بغیر و چکش
ز رد چیز و امره گویا تنبیه است بر سر
هر غایخ و چکش در آن فضل غیر شنبلید

رکّلیف، زیاده از اندازه طاقت
کار فرمودن کسے او امر و نهی خذلے
مرنیده ما و تعالیٰ حملت الشیخ تکلیف
کترهیه یعنی پرشفت و دشواری برخیز
آزار +
رکّلیف، لفاظ پیش آینه
بخارے را خود بمناک فیخوبسته
رکّلیف، ایام و پرک ناک گردانیت
دو بروز شستن ایام +
رکّلیف، فرام آمدن دنایم سکن خود
رکّلیف، کلفت بالکسر مرد خان
رکّلیف، ایام سیاهی
آینه ایم است یا سرخی باش تبریز
ورنج رخنه و نامه جه عاد، بین المغارث
و منع +
رکّل، کل، بالفع
پشت کار داشت شمشیر و کیل و ستر
و سقی و اندوه و شیم و آنکه اوران پدر
باشد و نه پسر و مرد گران چائے بی خیر
یقال جو کل و چاکل و هم کل - و نیز
کل صبا عز و گرانی من قول اعلیے
و هو کل مختلط موقا کل قول حجج و کند
الینی مصلی الله علیہ وسلم ففسر علیہ فلم
یمجده الی ما اداد +
رکّلیل، کامپر کند از زبان و مشیرو
رکّلیل، مامکر حالت و لشته خان
و پر و نک و باریک طره پیش سفع که
بورج گزارند حیث از اش +
رکّل، بالفع کار دکنده +
رکّلیل، مامکر حالت و لشته خان
و پر و نک و باریک طره پیش سفع که
بورج گزارند حیث از اش +
رکّلیل، بالکسر جمع +
رکّل، بالضم مر لفظ و لحدود
معناه جمع او اسم کجمع الاجزاء
یقال کل حضر و حضر و اعلی المفظ
و اینه مذکور و لذت درویه یکسان است
یا کلله مؤنث یقال کل رجل و
کل افراد و کلله افراد و کل من مطلع
و من مطلع و کابه بیست بیعنی آیا از
سات انداد است و تعالیٰ کل و بعض

و این معنی از فتح پر آید - و گلخ
و چیل - گفتہ دریم ناک شد یا نخواه -
خلوع البیعت و کلعا - بالفتح - و
کلعا فاکن غرب گفتہ گردی سبل او و
ناکه مکلخ - کمس خود بمناک فیخوبسته
را کل لاع، ایام و پرک ناک گردانیت
دو بروز شستن ایام +
رکّلیف، فرام آمدن دنایم سکن خود
رکّلیف، کلفت بالکسر مرد خان
رکّلیف، ایام سیاهی
آینه ایم است یا سرخی باش تبریز
ورنج رخنه و نامه جه عاد، بین المغارث
و منع +
رکّل، کل، سیاهی زخمی
آینه و سرخی سیاهی آینه و خال
روت و نگد بچسبان سایهی و سرخی +
رکّلیف، کنراپ و ده بایست سخ
دیلایف سنو یا نوی از تلور
پیده بزی ایک سیاهی و زیر زنگناه
رکّلوف، لصیر کار دشوار +
رکّلیف، کما جبله است سوکلی باز جو
رکّلیف اسخ سیاهی بیرونی
کلفله مؤنث یقال رجیل تکلیفه
کمیت آنکفت دیعیر آنکفت و ناقه
کلفله و کلفله - بالضم جمع و شیرینیه
رکّلیف، کبشری ریگ تو و هست
پر پلوا غریفه یا سیان جار و وکان
و آن کلفت دیار پنگ منکد غیر با و
سال آس سهل و زرد پی سنگ زنده +
رکّلیفهاد، مؤنث کلکفت و می
رس، کلکفت کلکفت امرکه آزمد
گرفید و شیفتہ شد +
رکّلیف، آز مند گردانید و داد

که بعده کفايت کنه اسم جبرت بر قليل
وکثیر واقع شود و قليل في حد الكلام
ای صفته یستکن بیها این من بلا اعلام فی
نفسه ماره بواسطه اصوات المقطوعة
وماره بواسطه المكتابه وماره بواسطه الاشیاء
رکّل لام اکزاب زین درست طبر
و دهست اپهربستان - رجل تکلام
یقمع الغروریه مرد نیکو سخن فضیح کلام و جمل
تکلامه با بهار و نیشد ولا هم استد
رجل **رکّل کلایی** سربا و یمک و
کلایی - بکسر قین مشددة اللام -
و **رکّل کلایی** بکسر قین مشددة الميم و
لاینکه لیها کذا لک یا کلایانی بکسر قین
مشددة اللام بعینه مرد بسیار سخن است
رکّل کلاییه موئث - ۰

رض، **رکّل** کله کله بالفتح خسته
کرد او را مکلوم غفت از ازان و
وقری قوله تعالیٰ آخر کلام دلیله
من الاردن تکلمه لیه بجوحهم
کله تکلیفه ایکلاهه ایکلاهه

شدن ششیز **رکّل** کلام بالفتح مکلوم و
کے ذای سخن گفت با او - وزیر
تکلام جراحت کردون -

رمته **رکّل**، یقمع اللام یائے سخن

یقال ما اجد متکلام ای و ضعف کلام

تکلهه کلهه و بکلمهه تکلهه و

تکلامهه - بکسر اتاء و الكاف بشد

اللام سخن گفت -

زمکان **رکّل**، یہ بکسر راه وادن

و سخن گفتند -

رکّل الم، با هم سخن گفتند بعد راه راه

یقال کانه متصارعین فاصبعا

متکلامان ولا قتل تکلمان

رکّل مم بالفتح سخن یا سخن یافایه

ما ذه گردیدن و مانده مخود شتر و جران
و معاویه هیال و خوشان صلاح شدن -
رچیل شکل (کمد شمره کوشاده
کشنوده کاد سحاب مکلکل شدن ایضا
بیت فخر خته مکلهه که خدره غیر ایضا محبته
حکمل فی الامر تکلیفه ایضا کوشیده
و مکلکل السبعه حمایکرد و حکمل
عن الکثر - باز استاد و بد ولی کرواز
لغات افتاده است - وزیر تکلیف
کند شدن بیانی و شمشیر کارد و جران
و فتن و در زیان و جلاکت کذا اشتن
ایل او مکلیل پوشانیدن کسے ما -
رق **رکّل** بیهه، احادیث ندو آنرا و
فرگفت - و **رکّل السحاب**
بالبرق زم و خشیده -

رکّل الفعل بالبرق، خشیده
لتفک السحاب بعن البرق ایجا لایهه -
زم و خشیده بروشانی برق ندو دارشد
تمدیکی ایه و وزیر تکلیفه خنیدن و کند
شدن ششیز **رکّل** کلام بالفتح مکلوم و
رکّل کلام لکن بفتحه مکلوم و
رکّل کلام کفره بکسر و بفتحه

تامه که ازان کله با لکسر و بالفتح مشد

کله تکلفه هم کعنی و تکلمات عل

التزیب بفتح - و قیل الته کتف جنس

بعی و المکلهه الباقیه - تکر توحید

و مکلهه الله عیسی خدیل السلام شیعی کیم

اشتعیه و بکلامه اولانه کانه بکله

کن من تکلیفه -

رکّلیم کامیرم سخن و القبه و مسی

علی السلام و خسته -

رکّل کلام بالفتح سخن یا سخن یافایه

وزردگون و دیگر انکر گش شبیه برگ
خود و شاخش بسیار گستره بزین و
گلش زند و دسپید عده گلها کاچهایه
خد است بر سر شاخهایه و هر دو مصلحت
و منفع و ملطفه و مقوی اعضا و
لہیں او رام درشت مفاصل و احتفاظ
و تکلیفه ایشک - کیا ہے سوت بقدر عی
و بگش و مازبار یکسا نجوہ مایل بسلامی
و جو لیش درشت و گلش میان سیدی
و کبوودی و بارش درشت و جوں خشک
گردشکسته شود و تخت آس خود و بزیر
از خرد و برگ و شکوفه اش تمحظی و زبان
کز خوشبوی و در بوی حیض و ملال
ریاح و مفعع سده میگرد پیزرو و مافع
خطنان و سرفه خاستفاده -

رکّل، بعفر سینه با اندرون
میان سعره بایهین هر دو چیزگردان و
با سیئه تکلیفه ایشک -

رکّل، کمپیده مرد سبک دشت
چاک پاپت بالادرشت لذام چفت
کوشت حمله ایکل کعلابط مشد
حفلخانه موئث -

رکّل، کفایع کویه شهد و مه
رض، حکل المقر کلایه بالفتح -

وکلهه با لکسر و حمله ایکه لکرامه و
لکلک و مکلوکه بالضم کند گردیدنیانی
و مکلهه لاسیف واللسان وغیره ما

کذا لک وزیر علی مانده شدن ظلان
و کلایه سحاب و سحابه شد و پیے فرزنه
وابے پدر گردین -

رایشل، کند برد نیهان یقال

اکلیت البکاره البکاره - و خداونیشن

الثانية و قال أبو عبد الرحمن الجوني اللهم
ملحقه رواه العن لام الفعل تقييده
عندك بقتل و نسبتها يكتفى بهذا
اقول فلما قالوا أكوي و استقاموا
الثانية على انهم أجروها مجزءة
الثانية في آخر ما لقي نسبتها
أكوي +

کلہدا ہے ایو کلہدا ہے
از کنیتہا نے عربان سے
کلہدا ہے مگر کیون
در تجید و متعین
کلہدا ہے سے اللہ
کلہدا ہے تریید ازاں سو کلہدا
علی اعمیل، کوشید و لازم گرفت
کار را۔ و نیز کلہدا ہے
بکارزار روئے آور دل دربوش
حل کردن و ہر دود و دش باہم
قریب کر دہ سرفودا فکندا جنید
رفتار +

رکلی اے ملیہ
بالغم کروہ گلوہ - بالواد
شدر و هنارے ملیتائیں گلیات
و گلی کبیدے جمع و پیزہ کو بہ
تو شہ دان و جزاں دونندہ و
دو تندی تزویک قبضہ کمان از
دو طرف آن بستگاہ دوال از
کمان یاسہ شبراز قبضہ آن فیز
گلیتائیں آنچہ از چپ و راست
پیکان تیر باشد فیز کلیہ
پر مرغ کر بعدا ماہر است - و
تعلیہ التحاب - فرد و
گلی جمع یقال اینجھت کلاہ
و گلی الوادی - کراہنائی اے آن

اداد في احدى رجليها فافرد
وهذا القول ضَعِيفٌ عند الجمهور
لأنه لو كان مثْبُتًا وجباً تنفلت
الضرر في النص في الجزء باعراً مع المظاهر
لأن معنا كل الاحتمالات لمعنى كل جملة
كلاً للإحاطة وكلاً بدل على
شيء ينفيه من خصوص وهذا الشاعر عند

تتحقق عصمة من وهذا الساعي عن
الايف للضرورة وقد رأى ما زاده
وما يكون ضرورة لا يكون مجيبة
فثبتت ائمته اسم مزدمعا الا ان
وضع ليدل على التذكرة كقوله
عن اسم مفرد يدل على ما ثبت
فاصعدوا يدل على ذلك قوله
كلا يرى في امامته يوم صبي - ولهم
ناتيما الا الماما فان قبل لهم صار كلاما
في البحر والنصب بفتح الضمر ولزمه
مع المظهر لازمه ففتح الرفع مع المضمر قبل كل
من وقمان تكون كلامه على كل حال مثل
عامة الائمة امثالها كانت لا تقبلها

عن الاضافات شُعّبت بعلٰى والذى
لِزُؤُمها الاضافات فجُعَلَت بالباء
مع المضمر في التصريح بالجزء لأن علٰى
لا تقع الا مخصوصة أو غير مفقرة ولا
تسْعَل مرفوعة فـ**نَبَقَتْ** كلام
الرُّفع على صلبه مع المضمر لأنها
لم تشير بعلٰى في هذه الحالات وأما
الـ**كِلْتَ** التي في الثانية فـ**كِلْتَ** يحيى
يقول هي لـ**الثانية** والتاء بدل من
لام الفعل وهي واؤ و الاصل كلوا
ونـ**أبْدَلْتَ** تـ**أبْدَلْتَ** لأن التلو عـ**لَّمْ**
الـ**ثانية** وهذا الـ**أبْدَلْتَ** قد تـ**صَرَّبْ**
مع المضمر فـ**صَرَّبْ** عن علم التأثر
ـ**أبْدَلْتَ** وـ**أبْدَلْتَ** الرهـ**أبْدَلْتَ** وـ**أبْدَلْتَ** نـ**أبْدَلْتَ**

لک لہس، کلمسکہ)
یفتتن *

رکان کلین کا سیر
 دھست بری ازاں دہت محمد
 بن یعقوب گلنوچ فقیر شیعہ
 رکلان کصحابہ گئے نے سست
 مرغطخار بردا

مِنْ قَطْعَانِ رَأْدٍ
اَكَلَ نَزْرٍ كَلْتَرٍ كَجْفَرٍ
وَرَبْحَمٌ وَقَدْبَ اِنْزَامٌ وَرَوْسَنَةٌ دَرْشَتٌ
لَيْلَ كُوْتَانِغْ مَرْسَتٌ
رَمْسَتٌ كَلْتَرْزَفْ كَمْجَنْجَنْ خَنْتَنْ خَانْبَنْ
اَكَلَ وَ كَلْلَهْ بَاكْسَرٌ
شَرْسَتٌ

(كُلُوة) بالضم كرد لغة في كلية
عند أهل اليمن كل جمعه
(كَلَّا) كال هرو و هو تكيد و
اثنتين فظير كل في الجميع و من بين
غيره شوئ فقلال المفر لهم صنف وهو مأخذون
من كل فحفيت اللام و يريدت
الالف للتثنية وكذلك كلتا
باكسر المؤنث ودخل على فظير
قول جلوبي و جاءه تفع كلا
الرجلين وكلتا المرتدين بالاف
ولاحوا الثالث و اذا اتصلا
بعضهم قلب الالف يلءا في الخبر
والتصب وتبقى في الرفع على
حالها تقول جلوبي كلها و رات
كلها و مررت بكلها كذلك المؤنث
ولا يفصلان من الاضافة وكلا
يتكلم منها بواحد ولو تكلم لقبل
كل وكلها و كلان وكلتان دفع
يقول الشاعري - كلة دجلة يمسلا
واحدة - كلتا هما تروى شير ابراهيم

ویقاں تھی کہ دشمن کو کہ بین مرد
اکاذ جو اپنے شامات و سچے عالم
کردم - و دعویٰ حضرت الحنفی توبہ
کاظم حصلہ الحکیم والعلم مثلاً -

رکھلیتہ (کسریہ موضعیت
رکھلیتیان) کعاں جسے سوتے
ست +

رض رکھلیتہ کے ملیا -
بالفتح برکردہ و سے زدم +
رض رکھلی الرجل - برکہ
سیدہ شدہ رکھلی کے لئے بمعظم
سکر کا و بر تہیا و سے مرفون
زوج باش +

رض رکھلیتہ (و آئند بحال کے
درود سے جائے بو شیدن باشد)
یقان کلی فلان اسے اسی مکان
فیہ مستقر +

راکھلیاء در دکین زردہ شدن
از غرب و بر کردہ رسیدن یقان
کلبتہ ناکھندا اذ ااصبت

رکھلیتہ +
رکھلی (رکھلی) بالفتح سارون
الحق و کافس رکھلہ باہم - جسے
غیر تعلیس صبح را کھلہ اسے صبح است
یا آس بہائے وحدت دکھلیتہ
جمع پاکھلہ برائے صبح پور آی
وزیر بعض کم انانویح تر نہیں
ست کہ حق اے ایں باہل شد و
آپس شفارست مرعین دواہ
التعصیج لنه شی بایض مثل شخم
ینبیت من الا رش و موشح الہلیں
انہما قال بوصیرۃ رضی اللہ عن

بالعرف والذئب اذ کا انہمیت
نهوا شرق و اذا کا ناسودین خلو
کمیت ویقاں بعد رکیت سطیقاں
غرس کمیت دنگر کیوں بینا من اینہمیت
عمریخ و سلمانیز بیز کسی عالم پھر و قدری
شلبہ و امام حنفیت و کمیت
بن دید اخشن شاعر
غیل کتابیت - بالفتح منو با
اسبان کیت +

(ن) رکھمت الغیظ -
پوشیدہ خشم را +
(اع) رکھمت الفرسی رکھمتا
و کمیتہ - بعثتہا و کمیاثہ لگڑتہ
کمیت گردید +

را رکھمات کمیت شدن ہب
بند کمیت ٹو زیندن
ہب پ رابنتیت یقاں کمیت
جمہولہ احمد میتیت بالشغفیت

کینیتا و پیان و شعن خشم را
را رکھمات کمیت گردیدن
ا رکھمات شد +

(ک) متر ر) رکھمتہ
رخی کابی خود پر جی عبا لاران ار
کمیتہ کمیتہ کمیتہ کمیتہ اکار
بلا دپر کردن و بس بند شک
بسن رہان شک را +

ر رکھمتہ) کر رجتہ رفعت
مردین سطر +

ر کھمیت، کتفتہ مرسلو کو کم
و دشت سخت ا تمام رکھما مفتر
کعلابط مشتری اهل +

(ک) متعل (ر) رکھمت
کبفر سخت و دشت اندام کتا قتل

أخذت میں ایشہ او خسہ
و محضرت و جعلت نے قادرہ و
کھلت پہ چاریتہ فبریت
(ر) رکھما، کشدار سارونغ

فروش و سارونغ چین جیت فرتوں
(ر) رکھما، کمقدہ سارونغ
زار مکمودہ بعضیں المیم الثانیہ شد

(وف) رکھمات القوم کمودہ
سارونغ خواریتم ایسا را -

(رس) رکھی رکھما، فرکت رو
پائے گردید باد جوہ مفل - و کمیت
ایخن، کفتہ کردید بانے او - و
کھیتی، احتیار، داداں و جاہل
شد از اخبار و کوال گزیر +

را رکھما، سارونغ نا شدن
جاٹے و سارونغ خور نین نوم را
برگردانیدن یقاں رکھمات البش
اسے شیخته +

ر ت رکھما، نا بند خوش داشت
آنرا دنکھات علیہ الارض -

پ شید آں رانین و پیان کرد
رکھمت (ر) رکھمتہ بالضم
رخی کابی خود پر جی عبا لاران ار
کمیتہ کمیتہ کمیتہ اکار
بلا دپر کردن و بس بند شک
بسن رہان شک را +

ر کھمیت سائلت الخلیل عن کمیت
فقاں ناہو صفر کا لذتیں بیزاد
خالمن کا لحمہ لکھنے بینا سوا
والمحمرہ فصار بیزلہ دوینغ +

والفرق بین الکمیت و الکافر
انہما قال بوصیرۃ رضی اللہ عن

دکھنے، کہا جو ابھارہ لائن ناخوش، کم رہیں، بلکہ غیر لفڑا
کہ خدا میں رسیدہ و رطبہ شدہ ہاگہدہ،
کنایکندھاں فاسی میں سوریہ ہنپیدی موسم
رکھنے، (رکھنے) ورکہ سرزہ حکمر
دکھنے، فلی یونہ فتیلہ هذہ کامن فال قدرت
عمر آمدی چیزے و در آمدن جعن
کنیشاندنہ است این را +

(رکھنے) کمتر نہ بخرا بذوں
رف، کمچ بکوفہ کھنا۔ بالفتح بزرگ، التاریخ دبزگ و کلان +
غشی نہود۔ دکھنے، سیخ رو۔ دکھنے بالتحا (رکھنے)
نکام باز کشیدہ تا سر استدار دیا باز استد
فرزدق است +
رکھناخ، بزرگ غشی نہودن بکار پیشتن
کم و دکھنے، بالفتح والتحیہ اندھہ و کوہاہ بالاد و ضمہت +

سخت و اندھہ نہایی در مندیح ال زانہم مہتکے دو، مردے کھاتن طرقی
سرزہ دے بریوہ اشیدیہ ریگ
سرزہ مٹھیں مٹھواد مسدود
جسح۔ مکھوڈہ۔ مرن کا میدہ
دن، رکھنا کسے چڑا۔ بالفتح
چیر بساد او اندہ بیگ سرزہ +
(رکھنا مترنہ) بزرگ دین بزرگی
سرزہ +
ریقت اسٹافر، سرزہ مسیگنایسین
ادام پر بیت نہست
کم رو، حشتمزد، کچھ عذر

رکھنا ملما، در مندال دان چین
ہے۔ تہ بہر فت +
(رکھنے) بالفتح کو فت جاسد +
ت گر، دن چیزے را د الفعل
دن، رکھنا انود، رکھنے من +

رکھناخ، بالفتح کو فت جاسد +
دل رکھنے ملاد، انوہنائی در مند
دل رکھنے ملاد، اندہنائی در مند و پستہ از گیک و از ذکر
دل گردانیدن و کہنہ دزمہ تابا گین دید کھنڈ کھر دیجھ
جاسد و نیک پاکیزہ ہاگر دن جاہد ایقاں رکھنے کھر دیجھ +
بالفتح ایش دلی -

دو رکھنید، اگر دن نہ سوتے و رکھنے مل کھا پا دیجھ
(رکھنا) کماد و جزاں دیجھے +

کھلابط شدہ +

نا فتہ مکملہ المغلقہ، بفتح
ان، شتر ماعہ درہم و گردانہم +
دکھنے، (رکھنے) کمتر، کدرع
عمر آمدی چیزے و در آمدن جعن
آن در بعض +

رکھنے، (رکھنے) کھلابط کوتاہ
رکھنے، (بالضم مشت
المیم مقصوراً امر و رکھنے کثراۃ
باتاہ کئے رکھنے متوابات حج
و قدیم کر و لیقال هذہ کھنڈی
واحدہ و هذہ کھنڈی
کھنڈی، (کھنڈی) کھنڈی تریۃ
و کھنڈی تریۃ و کھنڈی تریۃ مسفلان
دکھنے، (کھنڈی) کھنڈی
کسفل جل کوتاہ بایا +

کم ج دکھج، مرکہ بن ان +
کم ج دکھج، کھوہ بزرگ دستیں
پوریں دن دن ان چندانک خدش دشت، گردہ کر گردہ بر عصہ و غناک نہ دوان مغیہ
و کوچھان، دو کوہ است از گیک +
دکھج، بالفتح بالابر لانہ دخال +
و سیدہ بیتین چیز بر و سنتہ الحديث تیجاد
و سیگاہیج، نہارن شہر کر گنہیج ہیت ماب احمدیان میتیں

آمدت نامدادان +

دن کم الحکیمة کھنڈی، بالفتح نکام ان
کشید سورا اما پارہ تیار سیست دار دس دعکمود
دکھنے، کمکرم بلند و بزرگ منش -
رکھناخ، نکام کشیدہ و بہت سیورا ایکھی
و نزدیک شدین زیبگی بررو اور ویقا الکمح
المکوم ہا تھر لہ لایداق دلبند بزرگ منش
بر و امیدن - یسھل جھوکا -

کم خ دکھناخ، کسماہ شہرے
ست بروم، آن فتح بالفتح است +
رکھنے، (رکھنے) کھنڈی